

نقطه مطلوب

یاراهای ارتباط معنوی با امام عصر(عج)

حسین کریمی زنجانی

نقطه مطلوب

یا راههای ارتباط معنوی با امام عصر(عج)

نقطهٔ مطلوب

یا راههای ارتباط معنوی با امام عصر(عج)

حسین کریمی زنجانی

دفتر نشر فرهنگ اسلامی

۱۳۸۴

کریمی، حسین

نقطه مطلوب یا راههای ارتباط معنوی با امام عصر(عج) / حسین کریمی زنجانی. -- تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۴.

[۱۰۸] ص.

ISBN: 964-476-123-5

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيپا.

كتابنامه: به صورت زيرنويس.

۱. مهدویت -- انتظار. ۲. محمدبن حسن(ع)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -- رویت. الف. دفتر نشر فرهنگ اسلامی. ب. عنوان.

۲۹۷/۴۶۲

BP224/۴

۱۱۵۳۸-۸۴

كتابخانه ملي ايران

دفتر مرکزی: پاسداران، خیابان شهید ناطق نوری، بوستان کتاب. تلفن: ۲۸۵۶۱۲۴
مرکز پخش و فروشگاه مرکزی: میدان ارک، جنب مسجد ارک. تلفن: ۳۱۱۴۲۸۸ - ۳۹۲۷۴۱۲
تلفن مرکز پخش: ۳۹۲۰۳۰۷

عنوان: نقطه مطلوب «يا راههای ارتباط معنوی با امام عصر(عج)»

تأليف: حسین کریمی زنجانی

چاپ اول: ۱۳۸۴

این کتاب در ۲۰۰۰ نسخه در چاپخانه دفتر نشر فرهنگ اسلامی لیتوگرافی، چاپ و صحافی شد.

همه حق چاپ محفوظ است.

شابک: ۵-۱۲۳-۴۷۶-۹۶۴

فروشگاه شماره یک: میدان انقلاب، بازارچه کتاب تلفن: ۶۴۶۹۶۸۵

فروشگاه شماره دو: میدان انقلاب، خیابان ۱۶ آذر تلفن: ۶۴۱۸۹۳۵

فروشگاه شماره سه: شمیران تلفن: ۲۷۱۲۳۵۱ فروشگاه شماره چهار: شریعتی تلفن: ۲۸۵۵۱۶۴

فروشگاه قم: خیابان ارم تلفن: ۷۷۳۸۱۵۰

فروشگاه مشهد: چهار راه شهداء، پشت باغ نادری، کوچه شهید خوراکیان، مجتمع گنجینه کتاب تلفن: ۰۲۱-۴۸۲۱

فهرست

۱ سرآغاز: حرکت به سوی مطلوب

فصل ۱: تمهیدات ارتباط معنوی با امام عصر (عج)

۹ انگیزه‌ها

۱۱ خودسازی

۱۲ رعایت اوقات و حالات استجابت دعا

۱۵ تأثیر زمان و مکان در استجابت دعا

۱۵ الف) زمانها و اوقات مخصوص امام عصر(عج)

۱۹ ب) مکانهای مقدس

۳۳ حاصل گفتار

فصل ۲: روش‌های گوناگون ارتباط معنوی با حضرت صاحب الزمان(عج)

۳۵ از طریق دعا برای حصول فرج

۳۵ الف) یک دعا با این همه آثار و برکات

۵۸ ب) چگونه برای فرجش دعا کنیم؟

۶۸	از طریق زیارت
۷۴	از طریق صلوات
۷۵	از طریق نماز
۸۳	از طریق استغاثه
۸۴	الف) آداب و شرایط استغاثه
۸۵	ب) وقت و عدد استغاثه
۸۵	از طریق عهد و پیمان
۹۱	از طریق نامه
۹۲	از طریق نذر
۹۴	از طریق هدیه
۹۶	از طریق بذل مال

سرآغاز: حرکت به سوی مطلوب

وزشهای ویرانگر و برخاسته از هواهای مسموم ماتریالیسم و تا حدی مدرنیسم، و بسیاری از ایسمهای دیگر، بر باورهای اعتقادی و اجتماعی مردم لطمات جبران ناپذیری زده‌اند و نظام دلپذیر حرکت به سمت کمال مطلوب را برآشفته‌اند.

این وزشها که عمدتاً از آفاق قرون جدید به حرکت در آمده‌اند، پس از نیرو گرفتن از تمایلات سنت‌ستیزانه اجتماعی، در راه‌زن بر باورهای مردم، همان کاری را انجام داده‌اند که طوفانها با جاده‌ها؛ که سیلها با راه‌ها. گردش کج‌مدار چرخ زمانه، اکنون در سیر سریع و شتابناک خود، کل مجموعه جهان - به استثنای اندک جاهایی از آن - را به سمت و سویی کشانده است که جهانیان یکسره از یاد برده‌اند که اگر در حرکت بوده‌اند، به کدامین سمت، و اگر باز ایستاده‌اند، وقوع چه واقعه‌ای را در خیال می‌پروردند.

مردم مدام از خود می‌پرسند: به کجا می‌رویم، چه می‌کنیم و چرا به بیراهه افتاده‌ایم؟

چگونه است که عرصه‌های خشک و مخت تکنولوژی و جریانهای رام و روان

ارتباطات، اتفاقاً سازگار افتاده‌اند تا به راهزی صراط مستقیم آرامش و آسایش خلق کمر بندند؟ ظاهراً آن است که خانواده جهانی، در زیر سقف واحد ارتباطی، می‌بایست نزدیک‌تر و مهربان‌تر شده باشند؛ اما در واقع چنین نیست. آنچه می‌بینیم، جز این نیست که دلها از هم گسته می‌نمایند و جانها بیقرار و وحشتزده، جای امن و آسایش نمی‌یابند؛ تا آنجاکه جمعیت شش میلیاردی جهان، به گله‌های بی‌شبانی مانده‌اند که بر شانه‌های سرد و تاریک زمین رها شده‌اند.

این رمندگی و رهایی، که گاه با خوشباشی نیز همراه شده، و این سرگردانی و بی‌درکجایی، که گاه با فروپاشی فکری هم‌عنان گردیده، باعث آمده است که هر کسی راهی را در پیش گیرد و هر تنی، پناهی ویژه برای خویش جست‌وجو کند. گروهی به زراندوزی و جمع‌مال، برخی به ولنگاری و اعتیاد، انبوهی به مستی و میخوارگی، عده‌ای به شرط‌بندی و قمار، جمعی به موسیقی و رقص، و اکنون بیشترین شمار جوانان به جست‌وجود در اینترنت و به سیر در مجراهای ارتباطی رایانه‌ای روی آورده‌اند. اما نتیجه در همه جا منفی بوده است. گویی درخت بی‌ثمر آرزوهای مردم از دانه‌ای تلخ به‌بار آمده باشد؛ از هیچ شاخه‌آن نمی‌توان میوه‌ای چید. ما قرنها شاهد بوده‌ایم که نه در عصر عیاری، نه در زمانه قلندری، نه در بحبوحه هیپی‌گری و نه امروز، در هنگامه اینترنتی، در پس صحنه‌های جست‌جو چیزی به‌هم نمی‌رسیده و نرسیده است و در نهایت، آن پرسش همیشگی، همچنان باقی مانده است که: «مردم ز که جویند نشان سحری را؟» اگر عالمانه و به دور از تعصب در حالات شخصی و گروهی انسانها تأمل و تعمقی کنیم و از نزدیک مسائل فردی و اجتماعی آنان را بررسی کنیم، خواهیم دید که غالباً در حیرت و سرگردانی به سر می‌برند. برای رستگاری و یافتن راه نجات و گشودن مشکلات خود، دست‌وپایی می‌زنند؛ ولی اغلب نه تنها نتیجه‌ای

عایدشان نمی‌شود، بلکه بر مشکلاتشان نیز افزوده می‌گردد؛ چراکه می‌بینند کلوبهای شبانه، باشگاههای رقص و آواز، سالنهای سینما و تئاتر، و حتی میدانهای رو به تزايد ورزشی، به دليل بی‌محتوایی و ناپایداری، نتیجه‌ای جز سرگرمی بی‌حاصل و گاه مشکل‌زا به بار نمی‌آورند. از اين روست که بسیاری از جوانان عصر ما، هنگامی که ظرف حرف و حدیثهای مدیران جامعه خود را توحالی می‌یابند، به هر چیزی پناه می‌برند تا به خیال خود، لحظه‌ای از دنیا و شر و شورش بیاسایند. اگر قلندرانه زندگی می‌کنند، اگر بدن خود را با رنگهای تند نقاشی می‌کنند، اگر به قرصها و تزریقهای شادی‌آور و نشاط‌انگیز کاذب روی می‌آورند، اگر تن به عیاشی می‌سپارند، اگر در اعتیاد پناهی جست‌وجومی کنند، اگر در خلسله‌های موسیقی فرومی‌روند، اگر همچون مصروفی نامیدراه بیابانها را در پیش می‌گیرند، و اگر نهایتاً در پگاهی خلوت و در غروبی دلگیر، خود را زدار و درختی حلق‌آویز می‌کنند، به خاطر آن است که دستاوردهای عصر را در برابر خواسته‌های خود بی‌اعتبار یافته‌اند؛ و به خاطر آن است که از مجموعه حیات جوابی نگرفته‌اند؛ و به خاطر آن است که هیچ شخص و جریانی را قادر به حل مشکلات مادی و معنوی خود نیافته‌اند.

مجموعه این سخنها، حکایت از آن دارد که در پشت صحنه کارگاه زندگی، نقشهای دیگری جز آنچه دیده می‌شود، در کارِ جان گرفتن است و برای کشف حقیقت، به تلاش ژرف و گسترده‌ای نیاز است.

اکنون ای عزیزان، اگر باور دارید که بوستان خرم هستی، شادابی دیرینه خود را از دست داده است، و اگر می‌بینید که شاخ و برگ درخت زندگی را طوفانی ویرانگر به در هم شکستن و تباہشدن تهدید می‌کند، و سرانجام اگر بساط «زیستن» را در مخاطره می‌بینید، بهتر نیست که در اندیشه کشفی باشید که شما را به صراط مستقیم رهنمون سازد؟

ما بر مبنای آموزه‌های ماندگار و متین دینی و اعتقادی خویش، می‌پنداریم که باید طیف خیال‌های سرگردان و سرخورده، به جانب کعبه دلارام مقصود معطوف شوند. ما می‌پنداریم که دیر یا زود باید شاخابه‌های طلب و جست‌جو، به سوی شط خروشانی که راه دریا در پیش گرفته است، هدایت شوند. ما می‌پنداریم که چشمها را از نو باید شست و دوباره با نگاهی تازه، رو به سوی افقهای روش، انتظاری خوش و خرم را آغاز کرد. یعنی که ما می‌پنداریم و براین پندار اصرار می‌ورزیم که دنیای دیوانه دیوانه، با حضور بقیة الله است که مدار خودمحور خویش را باز خواهد یافت، و او همان است که در باور شیعه اثنی عشری، «ولی عصر»، «صاحب زمان»، «مهدی موعود»، «حجت خدا» و «امام منتظر» نام گرفته است، و ما جمعیت خاطر را و آرامش خیال را و حل مشکلات را در انتظار شیرین ظهور او و در ارتباط معنوی با او جست‌جو می‌کنیم؛ چرا که باور داریم امام عصر (عج)، روزی همچون نفس باد صبا همه چیز را زنده و باطرادات خواهد کرد. او جان و جهان را و زمین و زمان را حیاتی تازه خواهد بخشید و نظام آشفته عالم را دیگرگونه خواهد کرد. پس می‌توان فارغ از آشوبهای جهان سخت مادی، به دامان کسی آویخت که قادر است، بِإذن الله بر تمام سرگردانیها و بی‌سروسامانیها و مشکلات بشریت فایق آید، وقدرت آن را دارد که بِإذن الله در پرده غیب هم مشکلات مادی و معنوی انسانها را برطرف سازد.

هم‌اکنون امام عصر (عج)، هر چند در پرده غیب به سر می‌برند، ولی نقش آفتاب را دارند که در پشت ابرهای متراکم هم کارساز و ثمربخش و نیروآفرین است. اگر انسانها قابلیت داشته باشند و خواهان ایجاد ارتباط معنوی با امام زمان خود باشند، بی‌شک به خواسته خود نایل خواهند آمد.

این سخن را به گونه دیگری نیز می‌توان طرح کرد. امروزه در کره خاکی، انسانهای بیشماری هستند که در وجود خود احساس ناراحتی و ناامنی می‌کنند؛

می‌فهمند که خوشنود نیستند و جهان را جای امن و آسایش نمی‌یابند. آنها درک می‌کنند که قرار و آرامی ندارند، پژمرده و افسرده هستند؛ اما علت و منشاء این افسردگی و بیقراری و ناامنیهای فردی و اجتماعی را نمی‌دانند. تنها می‌بینند که همه چیز و همه وسایل زندگی را فراهم نموده‌اند، ولی با این حال خوشنود نیستند و زندگی را به کام خود نمی‌یابند. ما معتقدیم که سعادت و خوشبختی انسانها، در نزدیکی به خدا و اطاعت از اوامر و نواهی او خلاصه می‌شود. هرکس خدا را محور زندگی خود قرار دهد و در جهت جلب رضایت او قدم بردارد، زندگی اش گواراتر و راحت‌تر و پایدارتر و معنادارتر و خوش‌عاقبت‌تر و امن‌تر خواهد بود؛ و هرکس از راه خدا دوری گزیند و از گناه و آلودگی اجتناب نکند، در نهایت، اسباب گرفتاری، بیچارگی، ترس، اضطراب و بدبختی خود و جامعه را فراهم آورده است؛ چراکه گناه، به ذات خود ویرانگر و نابودکننده است:

- خوبیها را درو می‌کند و زشتیها را به ارمغان می‌آورد.

- آسایش را سلب می‌کند و ناامنی را به جامعه تحويل می‌دهد.

- آبادانیها را ویران می‌کند و خرابه‌ها را بر جای می‌گذارد.

- خوشیها را می‌گیرد و به جای آن، غم و غصه تحويل می‌دهد.

- زیباییها را از چهره‌ها می‌زداید و زشتی و پلشی را ظاهر می‌سازد.

ما همچنین - و علاوه بر آنچه آمد - به درستی معتقدیم که امام عصر(عج) واسطه فیض الهی هستند و همه فیوضات ربانی به واسطه وجود مقدس ایشان به بشریت ارزانی می‌شود.

عزّت، سعادت، آسایش، آرامش، عاقبت به خیری و رستگاری، در رضایتمندی او تحقق می‌یابد و رضایت او هم در اطاعت از اوامر و نواهی خداوند خلاصه می‌شود. آنان که با دوری از گناه و انجام اعمال واجب، در جهت رضایت خداوند متعال گام بر می‌دارند، در واقع خاطر امام زمان(عج) را خوشحال کرده‌اند؛ ولی

کسانی که به انجام واجبات و ترک محترمات وقوعی نمی‌نهند، با اعمال خود، دل امام را محزون و غمگین می‌سازند؛ چراکه او عین الله است و بر همه اعمال و کردار مانظارت دارد.

در راستای مطالب پیش‌گفته، ضرورت ارتباط معنوی با حضرت قائم(عج) مفهوم پیدا می‌کند؛ چراکه از ارتباط تقرب حاصل می‌شود و از تقرب ساختیت پیدا می‌شود و از ساختیت هم کمال تحصیل می‌گردد. پس اولاً طالبان کمال، برای تحصیل کمال راهی نزدیک تراز تقرب به حضرت قائم(عج) و ارتباط معنوی با ایشان نخواهند یافت؛ ثانیاً به دلیل مأموریتی که حضرت صاحب(عج) دارند و به دلیل اقتداری که بِإذن الله از جانب حضرت معبود به آن وجود مقدس تفویض گردیده است، تمام کسانی که از گرفتاریهای دنیا بی خود رنج می‌برند، می‌توانند رفع گرفتاری خود را از آن وجود مقدس طلب نمایند.

نگارنده، با تحریر دفتری که در پیش رو دارید، آرزومند است ثمره آن ندای باطنی انسانها را به سوی امامشان معطوف دارد و از همگان بخواهد ضمن دعا برای فرج آن حضرت، به نحوی با آن وجود مقدس ارتباط معنوی برقرار سازند که هم گرفتاریهای آنان بر طرف شود و هم موجبات ارتقای معنوی خویش را فراهم سازند. مگر نه آنکه او امام است و بِإذن الله قدرت انجام هر کاری را دارد و از گرفتاریهای مانیز آگاه است؟ پس بباید همگی آیه ذیل را زمزمه کنیم:

«يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِضَاعَةٍ مُّرْجَأَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدِّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْمُتَصَدِّقِينَ». ^۱

(ای عزیز ما و خاندان ما را ناراحتی فراگرفته و متع کمی با خود آورده‌ایم. پیمانه را برای ما کامل کن؛ و بر ما تصدق و بخشش نمای که خداوند، بخشنده‌گان را پاداش می‌دهد!)

آورده‌اند که دو کبوتر در باد، و پیش از دمیدن سپیده، روی در مطلع الشّمس
بال می‌زندند. یکی دیگری را گفت: مگر نه اینکه خورشید به زودی خواهد آمد و به
جانب ما راه خواهد سپرد؟ پس، از چیست که ما خود سراسیمه به آن سوی در
حرکتیم؟ و آن دیگری پاسخ داد: همچنان است که تو می‌گویی؛ اما تو خود
می‌دانی و من هم می‌دانم که نفس حرکت به سمت نقطه مطلوب، تلاشی است که
به زندگی معنای واقعی می‌دهد. من و تو می‌دانیم که خورشید، دیر یا زود سر
خواهد زد؛ اما اگر در هوای برآمدن او بال نزنیم، چه کنیم؟
و موعود آل محمد خورشیدی است که دیر یا زود از افق آخرالزمان طالع
خواهد شد و دنیاروشن خواهد کرد؛ چه بنشینیم و چه برخیزیم. اما از کبوتران
بال زننده در باد بیاموزیم که حرکت به جانب نقطه مطلوب، عین زندگی است.
پس خوش‌حرکت!

حسین کریمی زنجانی

تمهیدات ارتباط معنوی با امام عصر (عج)

انگیزه‌ها

انسانها، یکسره از گرفتاریهای مادی و معنوی خود رنج می‌برند و همیشه و در همه حال در جستجوی شخصی هستند که بتواند بخشی از این رنجها و ناملایمات را برطرف سازد، و در این راه از هیچ کوشش دریغ نمی‌کنند؛ هر دری را می‌زنند و پیش هر کس و ناکسی سفره دل را باز می‌کنند. غافل از آنکه اگر به دست انسانهای همنوع گرهی از زندگی‌شان باز شود، این یا به قیمت هتك آبرو تمام می‌شود و یا به بهایی گران‌تر از آنچه به دست می‌آورند.

اگر می‌بینید که در نظام هستی به دلیل اعمال ناشایست انسانها، گرفتاریها و ناملایماتی وجود دارد، باید بدانید که خدای مهربان به واسطه عطوفت بسیار، از سوی خود برای انسانها ولی‌ای قرار داده که اگر به سوی او توجه نمایند، تحت ولایتش قرار گیرند و رفع گرفتاریهای خود را از او طلب کنند؛ نه آبرویشان هتك می‌شود و نه در ازای آن، بهایی می‌پردازند.

در عصر کنونی، امام عصر (عج) بر همه انسانها ولایت دارد. وجود شریف‌شان «نور» است و همگان به نحوی از آن منتفع‌اند. یکی از مأموریتهای حضرت،

دستگیری از دردمندان و رفع گرفتاری از حاجتمندان است. دلیل مدعای ما، قسمتی از متن زیارتname حضرت صاحب‌الزمان (عج) است که در آن می‌خوانیم:

وَأَنْتَ يَا مُولَايَ كَرِيمَ مِنْ أَوْلَادِ الْكَرَامِ وَمَأْمُورٌ بِالضِيَافَةِ
وَالإِجَارَةِ فَأَضِيفْنِي وَأَجِرْنِي صَلَوةُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
الظَّاهِرِينَ

«و توای مولای من، کریم هستی و از خاندان کریمان، و مأمور
ضیافت و پناهدادن؛ پس مرا ضیافت کن و پناهم ده. درود بر تو و
اَهْلِ بَيْتِ پَاكَتْ بَاد». ^۱

این عبارات به خوبی نشان می‌دهد که امام عصر(عج) مأموریت داردند انسانهای دردمند را پناه دهند و مشکلات مادی و معنوی آنها را برطرف سازند. در فرهنگ شیعه، «توسل» به همین منظور مطرح شده است. زیرا شیعه معتقد است امام زمان (عج) به دلیل ولایت تکوینی و تشریعی خود، قادرند به اذن الله در نظام هستی تصرف نمایند و گرفتاریها را برطرف سازند؛ مگر آنکه برآوردن خواسته حاجتمند، به مصلحت نباشد و یا آنکه از سوی خدای سبحان مجاز به این کار نباشد. پس بکوشیم با ترک گناهان و انجام کارهای خیر، رضایت خدای سبحان را فراهم و توجه مولایمان را جلب کنیم.

این دفتر، در بردارنده راههای گوناگون ارتباط معنوی و توسل به حضرت صاحب(عج) است و به طور خلاصه می‌تواند رنجهای روحی و روانی دوگروه از انسانها را تا حدودی برطرف سازد:

- کسانی که در مسیر سیر و سلوک، از مشکلات معنوی رنج می‌برند و برای ترقیات روحی و معنوی خود، توجه و عنایت خاص حضرت بقیة الله الاعظم علیهم السلام را طلب می‌کنند.

آنان که در مسیر تحولات زندگی رنجهای فراوان خود را للاعاج تلقی می‌کنند. هرچند پیروان ولایت و شیعیان مخلص، قلباً با امامانشان ارتباط معنوی دارند و امام عصر (عج) را حاضر و ناظر بر اعمال خود می‌شناسند و در گرفتاریهای مادی و معنوی، از توسل به امام منظر (عج) غفلت نمی‌ورزند و از نحوه ارتباط نیز غافل نیستند، ولی جهت آشنایی نسل جوان، پیش از ورود به مبحث اصلی، ذکر مقدماتی ضرور به نظر می‌رسد. این مقدمات را در پی می‌خوانید.

خودسازی

هر کاری برای آنکه به نتیجه مطلوب خود برسد، بی نیاز از مقدماتی نیست. اگر بخواهیم ساختمانی بسازیم، قبل از شروع به کار، باید نقشه تهیه کنیم، مهندس ناظری در نظر داشته باشیم، روی مصالح ساختمان مطالعه کنیم و.... چنانچه قصد داشته باشیم تجارت کنیم، ناچار هستیم وضعیت بازار را ارزیابی کنیم، نیازهای جامعه را بسنجدیم، منابع مالی خود را مشخص کنیم، مقدار سرمایه را در نظر بگیریم و....

«توسل» نیز همین ویژگی را دارد. یعنی چنانچه بخواهیم از توسل نتیجه مطلوبی به دست آوریم، باید از خود شروع کنیم و ببینیم گره کارمان در کجاست؛ چه گناهی از ما سرزده که این گونه گرفتار شده‌ایم؟ چرا به هر کاری دست می‌زنیم، با حرمان مواجه می‌شویم؟ و هزاران پرسش دیگر که در مسیر زندگی هر انسانی متبار به ذهن می‌شود.

اگر با کلمات معصومین ﷺ آشنایی داشته باشیم و با قرآن-کلام وحی- نیز مأنوس باشیم، خواهیم دید که اکثر گرفتاریهای روزمره به خودمان بر می‌گردد. بی تردید، ارتکاب گناه، نقشی مخترب را در زندگی ایفا می‌کند. برخی از گناهان آبروی انسان را بر باد می‌دهند؛ برخی روزی را کم می‌کنند؛ عده‌ای هم باعث

نزول بلا می‌شوند. برخی از گناهان باعث می‌شوند انسان از عمر طبیعی خود بی‌بهره باشد و در عنفوان جوانی بمیرد. نوعی از گناهان هم موجب آن می‌شوند که دشمن بر انسان غلبه کند و روزگار را تلخ و زندگی را مضطرب سازد. گناهان، در نزول و عدم نزول برکات آسمانی هم نقش مخربی دارند. گناهانی هستند که باعث می‌شوند باران قطع شود، هوا تیره و تار گردد و زندگی، غمناک و مصیبت بار شود. توسل، نوعی دعاست، و می‌دانیم که برخی از گناهان باعث می‌شوند که دعا مستجاب نگردد. اینها، همه حکایت از آن دارد که قبل از دعا و توسل، باید از خود شروع کنیم. نخست باید از صمیم قلب و با نهایت اخلاص، از همه گناهان خود توبه کنیم. دوم، نیت واقعی داشته باشیم که در آینده گناه نکنیم. سوم، اگر حقوقی از دیگران بر عهده داریم، رضایت آنان را تحصیل کنیم. با این مقدمات، می‌توانیم توسل کنیم و امید به استجابت آن داشته باشیم.

رعایت اوقات و حالات استجابت دعا

همچنان که برای هر کاری وقت معینی است و کار با رعایت آن زودتر و سهل‌تر به انجام می‌رسد، دعا و توسل هم وقت مناسبی دارد که اگر رعایت شود، در به ثمر رسیدن دعا و استجابت توسل تأثیر بسزایی خواهد داشت. سالکان طریق، اوقات استجابت دعا را تعیین کرده‌اند و ما در سطور آتی خلاصه آن را یادآور می‌شویم:

• وقت سحر تا طلوع آفتاب

• روز تولد پیامبر اکرم ﷺ (۱۷ ربیع الاول)

• روز و شب مبعث پیامبر اکرم (۲۷ ربیع الاول)

• بین الطلوعین

• بین الصلاتین

• بین العشائين

- هنگام زوال آفتاب
- هنگام خشوع
- هنگام اخلاص (که اغلب با گریه همراه است)
- هنگام لرزش اندام (از خوف خداوند)
- هنگام وزش باد
- هنگام نزول باران
- هنگام قطع امید از همه خلائق
- هنگام رؤیت هلال
- هنگام اذان
- بین اذان و اقامه
- هنگام غلبه احزان
- هنگام افطار
- شب و روز عید غدیر
- شب و روز عید فطر
- شب و روز عید قربان
- شب اوّل ماه رجب
- روز پانزدهم رجب
- شب پانزدهم شعبان
- شب دهم ذی القعده
- روز و شب عرفه (بالاخص در موقف حج و یا در کنار قبر امام حسین (علیه السلام))
- شب جمعه (تمام شب)
- شبهای قدر، به ویژه شب بیست و یکم
- روزهای قدر

- پس از قرائت سوره قل هو الله احد
- پس از قرائت سوره حمد
- پس از ادائی صدقه
- پس از نمازهای واجب
- پس از نماز مغرب در حال سجده
- پس از نماز طواف خانه کعبه
- پس از ذکر «سمع الله لمن حمده» (پس از سر برداشتن از رکوع)
- پس از قرائت آیة الکرسی
- وقت قرائت قرآن
- پس از حمد و ثنای الهی
- پس از استغفار
- پس از دعا برای چهل مؤمن
- در حال سجده
- در حال قنوت
- در تشهد آخر نماز
- روز چهارشنبه، بین نماز ظهر و عصر
- ساعت آخر روز جمعه (هنگام غروب)
- ساعت اول ظهر روز جمعه
- ساعت آخر شب
- هنگام نزدیک شدن ستاره مشتری با رأس الذنب که در هر ۱۴ سال یک بار اتفاق می‌افتد.^۱

۱. رجوع شود به: منهج الدّعوات، صص ۳۵۶-۳۵۵ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۲۷۹.

تأثیر زمان و مکان در استجابت دعا

توسل به حضرت حجت-صلوٰۃ اللہ وسلامہ علیہ-در همه حالات و همه زمانها و مکانها مطلوب و مرضی الهی است. هم قرب الهی را در پی دارد و هم برای وصول به مقاصد مادی و معنوی، آسان‌ترین و نزدیک‌ترین راه طی شده است.

در عین حال، زمانها و مکانهای خاصی وجود دارند که اگر ارتباط و توسل در آنها صورت پذیرد، نتیجه مطلوب زودتر حاصل خواهد شد و حتی محتمل است حضرت بقیة الله -صلوٰۃ اللہ وسلامہ علیہ- شخصاً در آنها حضور داشته باشند و با حضور باهر النور خود، زمان را حیات تازه‌ای بخشنند و مکان را شرفی مضاعف. در چنین حالتی، آنان که حضور دارند- حتی اگر توفیق زیارت باشناخت و یا بدون شناخت حضرت بقیة الله را نداشته باشند- حتماً به برکت مجاورت با آن معدن خیر و برکت، لطف عام و رحمت واسعة الهی شامل حالشان خواهد شد. از این‌رو، بهترین راه توسل آن است که در ایام خاص حضرت صاحب(عج)، با حضور در یکی از مکانهای شریف، به آن وجود مقدس متول شویم و حوايج مادی و معنوی خود را در این روزها از حضرت طلب نماییم. ولی اگر نتوانستیم در مکانهای شریف حضور یابیم، بکوشیم در ایام خاص حضرت صاحب(عج)، با انجام اعمال نیک و رعایت حدود و موازین الهی، در یکی از مساجد اعمال توسل را انجام دهیم که به استجابت نزدیک‌تر خواهد بود.

اکنون در سطور آتی، زمانهای خاص حضرت بقیة الله(عج) را به اختصار احصاء می‌کنیم. سپس مکانهای مقدسی را که محتمل است آن وجود مقدس در اوقات شریفه در آنها حضور داشته باشند به رشتہ تحریر در می‌آوریم.

الف) زمانها و اوقات مخصوص امام عصر(عج)

۱. شب قدر: همه امور انسانها در این شب نوشته می‌شود. عمر، مال، فرزند،

عزت، تولد، ارزانی، گرانی، خیر، شر، صحبت و سلامتی، صلح و جنگ،... و خلاصه هر آنچه حادث خواهد شد، تقدیرش در این شب رقم می‌خورد. در این شب، ملایکه تمام مقدرات عالم را از طرف پروردگار به امام عصر(عج) می‌سپارند. پس مراقب باشید که اعمالتان به گونه‌ای باشد که امامتان را خوشحال کند و شما را مشمول دعای آن حضرت قرار دهد. پس در این شب (که شب احیاء نیز هست) هرچه می‌توانید، دعا کنید و با انجام کار نیک واستغفار از کارهای بد، آینده خود را تضمین کنید و در همه حالات، از دعا کردن به امام عصر خود غفلت نکنید. با زبان حال هم می‌توانید به امامتان دعا کنید؛ ولی اگر این دعا را بخوانید، قطعاً بهتر خواهد بود: «اللَّهُمَّ كُنْ لِيؤلِّكَ...»

۲. روز جمعه: امام عصر(عج) در روز جمعه متولد شده‌اند و در همین روز هم ظهور خواهند فرمود. در آثار ائمه معصومین علیهم السلام برای این روز اعمال فراوانی نوشته شده است. اگر توفيق آن همه را نداشتید، بکوشید سه عمل را فراموش نکنید، که هر سه، شما را به امامتان نزدیک می‌کند و اگر صادقانه به این اعمال ادامه دهید، زندگی مادی و معنویتان سامان می‌گیرد:

• دعای ابوالحسن ضرابی که در عصر روز جمعه خوانده می‌شود:

• دعای ندبه:

• طلب نصرت و تعجیل فرج و ظهور برای آن حضرت؛ و چه بهتر که بعد از نماز عصر روز جمعه، یکصد بار بگویید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ».

۳. روز عاشورا: روز شهادت حضرت ابا عبد الله الحسین علیهم السلام، روز ماتم و عزای آل محمد علیهم السلام است. حضرت صاحب (عج) در روز عاشورا ظهور می‌کند و یاران وی با شعار «یا لثارات الحسین» قیام و حرکت خود را آغاز می‌نمایند. از آنجاکه امام قائم(عج) در این روز به خونخواهی امام حسین علیهم السلام قیام می‌کند، این روز به

حضرت حجت(عج) اختصاص یافته است.

شایسته است شما نیز در صف یاران حضرت قرار بگیرید و با تأسی به آن بزرگوار، در مراسم عزاداری شرکت کنید و با جان و دل و اندوه و ماتم واشک دیدگان، برای تعجیل در فرجش دعا کنید و از خدا بخواهید محمد و آل محمد را یاری کند و در تشکیل دولت آنان - که به دست امام قائم انجام خواهد شد - تسريع نماید.

۴. ساعت آخر هر روز (از هنگام فرو افتادن خورشید تا غروب): اگر تمام روز را به دوازده قسمت تقسیم کنیم، هر قسمت آن به یکی از امامان معصوم علیهم السلام تعلق دارد. ساعت اول به امام اول، ساعت دوم به امام دوم و همین طور الی آخر. در نتیجه، قسمت دوازدهم، یعنی آخرین ساعت روز به امام عصر(عج) تعلق خواهد داشت.

بر همین مبنای از هنگام فرو افتادن خورشید تا غروب آن، همه روزه به امام عصر(عج) اختصاص دارد. معنی این سخن آن است که هر امامی نسبت به ساعت اختصاصی خود، نگهبان و حامی آن ساعت است. پس در هر ساعت که مشکلی داشتید، می توانید به امام آن ساعت متوجه شوید؛ و چون آخرین ساعت روز به امام عصر(عج) اختصاص دارد، پس در این ساعت می توانید به آن وجود مقدس پناهنده شوید و درمان دردهای ماذی و معنوی خود را از آن بزرگوار طلب کنید؛ و از همه مهمتر، برای تعجیل در فرج ایشان و ظهور هرچه سریع‌تر آن امام دعا کنید، که فرج مانیز با فرج آن حضرت محقق خواهد شد.

۵. عصر روز دوشنبه و پنجشنبه: در زمان حاضر، عصر دوشنبه و پنجشنبه، اعمال همه خلائق به حضرت صاحب الزمان علیهم السلام عرضه می شود. این سخن حکایت از آن دارد که در همه هفته‌ها، عصر روزهای یادشده، کارهای نیک و بد هر انسانی به امام عصر نشان داده می شود و آن وجود مقدس از جزئیات تک‌تک اعمال خلائق آگاهی می یابد. پس چه خوب است:

اولاً، کارهای خود را به گونه‌ای انجام دهیم که در پیشگاه حضرتش شرمنده و سرافکنده نباشیم و با انجام کارهای بد، قلب مقدسش را آزرده نسازیم؛ بلکه تا می‌توانیم، با انجام کارهای نیکو و خداپسند، موجبات شادی و شادمانی قلب مقدسش را فراهم سازیم.

ثانیاً، برای جلب رضایت و عنایت حضرت، شایسته است در این دوروز، بیش از روزهای دیگر مراقب اعمالمان باشیم و از یاد نبریم که پالایش اعمالمان توسط آن وجود مقدس انجام می‌شود و آن امام همام در پذیرش یا عدم پذیرش اعمال مان نقش اساسی دارد. بدین جهت است که برخی از صالحان، در طول سال، روزهای دوشنبه و پنجشنبه را روزه می‌دارند تا شاید از این طریق بتوانند رضایت حضرتش را جلب کنند.

ثالثاً، متوجه باشیم که عصرهای این دوروز زمان استغاثه و پناهندگی به امام زمان (عج) است و هر استغاثه‌کننده‌ای باید برای جلب رضایت مولای خود، هرچه در توان دارد، تلاش کند و بکوشد موجبات رضایت وی را فراهم سازد. رضایت امام هم جز با عبودیت و عبادت خالصانه برای خدا محقق نخواهد شد. پس باید با برداشتن گامهای بلند و خالصانه در عبودیت الله، به سوی تحصیل رضایت امام عصر گام برداریم.

۶. شب و روز نیمه شعبان: در عظمت شب نیمة شعبان همین بس است که امام عصر (عج) در این شب متولد شده‌اند، و اتمام و اكمال نعمت خداوندی برای بشریت، با ختم امامت در این شب محقق شده است. شاید به همین دلیل باشد که این شب از شبهای قدر محسوب است و اولیاء الله آن را احیاء می‌دارند. آیا بهتر نیست که در این شب، ضمن احیاء و شب‌زنده‌داری، با استغاثه به آن وجود مقدس، کدورتهای درونیمان را روشنی بخشیم، آرزوها و آمالهای مادی و معنوی‌مان را قرین استجابت نماییم و پیش و بیش از خواسته‌های خود، برای

تعجیل در ظهور و فرجش دعاکنیم، که فرجمان نیز در گرو فرج آن عزیز است؟

۷. روز نوروز: روز عید ما ایرانیان، روز ظهور و غلبة حضرت امام عصر بر دجال لعین است. در شرافت نوروز همین بس که امام صادق علیه السلام این روز راستوده و مردم فارس (ایرانیان) از اینکه آن را گرامی و محفوظ داشته‌اند، تشویق شده‌اند.

این روز هم از روزهای استغاثه به درگاه امام عصر (عج) است. تا می‌توانیم، عاجزانه و ملتمسانه به ملجاً واقعی خود، امام عصر، پناه ببریم و از اینکه تاکنون آن چنان که شایسته بوده، پناهندۀ درگاه او نشده‌ایم، استغفار کنیم و از وجود مقدسش بخواهیم تامارا بپذیرد و خواسته‌های ماذی و معنوی مان را استجابت فرمایند و تا می‌توانیم، بگوییم: «مولای انتَ کریم من اولاد الکرام».

ب) مکانهای مقدس

هر یک از مکانهایی که در بی از آنها نام برده خواهد شود، در اوقاتی معین تجلی خاصی دارند و برکات خاصی از آنها به ظهور و بروز می‌رسد و ائمه موصومین علیهم السلام مؤمنین را ترغیب فرموده‌اند تا با حضور خود در مکانهای مقدس، از آن تجلیات رب‌انی بهره‌مند گردند. از این‌رو، محتمل است که امام زمان (عج) نیز که واسطه فیض الهی هستند، برای مشاهده تجلیات فیض قدسی، در آن مکانها حضور داشته باشند. چه زیباست که شما هم با حضور خود، از تجلیات فیض قدسی بهره‌مند شوید!

۱. مسجدالحرام در مکّه مُعظّمه: مسجدالحرام و همین طور همه مکانهایی که در اوقات حج تمتع و عمره مفرده، حضور حاجی در آنها ضرورت دارد (همانند میقاتها، منی، عرفات، مشعرالحرام، جمرات)، همگی مکانهای مقدسی هستند که هر جا قدم بگذارید، گویی پا بر آثار قدمهای مبارک امامت گذاشته‌اید؛ چرا که امام (عج) هم همه ساله در اعمال حج حضور دارند و در ما همایی هم که استحباب

عمره تأکید شده (مانند ماههای رجب، شعبان و رمضان)، امام (عج) برای عمل به سنت رسول الله حضور خواهند داشت. اگر توفیق حضور در مکانهای مذکور را بیابید، از عنایات آن حضرت نیز بهره‌مند خواهد شد.

۲. مسجد النبی در مدینة الرسول: خانه رسول الله و مرقد آن وجود مقدس، خانه امیر المؤمنین، خانه فاطمه زهرا، منبر رسول الله، محراب رسول الله، ستون توبه، ستون حرس، ستون وفود و ستون حنانه، همگی در درون مسجد قرار دارند. یقیناً این مکان بیش از مکانهای دیگر برای امام زمان (عج) محترم، خاطره‌انگیز و دلرباست؛ چراکه خاطره‌هایش و قایع تاریخ اسلام را تداعی می‌کند.

اگرچه این مکان همیشه مقدس و خاطره‌انگیز است، ولی روزها و شبهای زیر که به حضرت رسول گرامی اختصاص دارند، تجلی خاصی دارند:

- اول ربیع الاول (شب هجرت از مکه به مدینه)
- دوازدهم ربیع الاول (روز ورود حضرت پیامبر به مدینه)
- هفدهم ربیع الاول (روز ولادت رسول اکرم)
- دهم ربیع الاول (روز ازدواج با حضرت خدیجه)
- بیست و هفتم ربیع رجب (روز مبعث)
- بیست و چهارم ربیع رجب (روز فتح خیبر)
- پانزدهم رمضان (روز بیرون آمدن از شعب ابی طالب)
- هفدهم رمضان (روز فتح جنگ بدرا)
- بیست و یکم رمضان (روز فتح مکه)
- بیست و سیم رمضان (شب معراج)
- هفدهم رمضان (روز فتح جنگ بدرا)
- هفدهم شوال (روز جنگ احد)

• بیست و چهارم ذی الحجه (روز مباھله)

• بیست و هشتم صفر (روز شهادت آن حضرت).

هرچند قبر حضرت زهرا^{علیها السلام} مخفی است، ولی شواهدی نشان می‌دهد آن بانوی گرامی در خانه خود که نزدیکی مرقد رسول الله است، دفن شده‌اند. از این‌رو، روزها و شبهای آتی نیز به لحاظ اختصاص به آن بانوی گرامی تجلی خاص خواهند داشت:

• سوم جمادی‌الثانی (روز شهادت حضرت زهرا)

• بیستم جمادی‌الثانی (روز تولد حضرت زهرا)

• پانزدهم رجب (روز ازدواج با حضرت امیر المؤمنین^{علیه السلام})

• بیست و چهارم ذی الحجه (روز مباھله)

• بیست و پنجم ذی الحجه (روز نزول سوره هل آتی).

پس اگر توفیق آن را داشته باشد که در شبها و روزهای یادشده در مسجد النبی حضور یابید، ضمن کسب فیض از تجلیات آن مکان مقدس، امید است امام زمان (عج) را نیز - شناخته یا نشناخته - رؤیت نمایید.

۳. حرم حضرت امیر المؤمنین^{علیه السلام} در نجف اشرف: در کنار مرقد امیر المؤمنین علی^{علیه السلام}، حضرت آدم ابوالبشر و نوح پیامبر هم مدفون شده‌اند و هنگام زیارت حضرت امیر، آن دو بزرگوار نیز زیارت می‌شوند. ایثارها، رشادتها، فضیلتها، دانشهای بیکران و عبادتهای خالصانه ابوالائمه، برای پیروان آن حضرت الگویی وصف ناپذیر است.

در قداست حرم امیر المؤمنین^{علیه السلام} همین بس که امام صادق^{علیه السلام} فرموده است:

«هر روز هفتاد هزار ملک، اول بیت‌المعمور را طواف می‌کنند و پس از آن به طواف کعبه می‌روند و پس از فراغت، به سوی مرقد

رسول الله شرفیات می‌شوند و آن حضرت را سلام می‌کنند و آنگاه به سوی نجف اشرف می‌شتابند و به امیرالمؤمنین سلام می‌نمایند و در آخر، زیر قبّه حضرت امام حسین علیه السلام به آن حضرت سلام می‌دهند.^۱

ولی روزهای خاصی که در زیر می‌آیند، نورافشانیهای مخصوصی دارند که مشاهده آنها، حضور در مرقد را طلب می‌نماید:

- سیزدهم رجب (روز ولادت حضرت امیرالمؤمنین)
- بیست و هفتم رجب (روز فتح خیربر)
- یکم ماه ربیع الاول (شبی که حضرت در مکه در بستر رسول الله خوابیده است)
- هفدهم ماه مبارک رمضان (روز بدر)
- نوزدهم ماه مبارک رمضان (روز ضربت خوردن آن حضرت)
- هفدهم شوال (روز جنگ احد که از پیغمبر حمایت کرد)
- بیستم ماه مبارک رمضان (روز بتشکنی حضرت بر دوش پیغمبر)
- بیست و یکم ماه رمضان (روز شهادت آن حضرت)
- پانزدهم جمادی الاول (روز فتح بصره)
- هفدهم شوال (روز رد الشمس)
- یکم ذی الحجه (روز ابلاغ سوره برائت توسط حضرت برای کفار)
- نهم ذی الحجه (روز عرفه؛ روزی که همه درهای خانه‌هایی که به مسجد باز می‌شده‌اند، بسته شد، جز در خانه آن حضرت)
- بیست و چهارم ذی الحجه (روز تصدق انگشت‌تر در حال نماز، و نزول آیه در شأن آن حضرت، و روز مباھله)

۱. بحار الانوار، جلد امام حسین علیه السلام.

• بیست و پنجم ذی الحجه (روز نزول سوره هل اتی)

• پانزدهم رجب (روز ازدواج با حضرت زهرا)

• بیست و هشتم صفر (روزی که به خلافت منصوب شدند)

• هجدهم ذی الحجه (روز بیعت برای خلافت آن حضرت)

اگر در روزهای یادشده توفیق زیارت آن وجود مقدس را پیدا کنید، إن شاء الله
از عنایات امام زمان (عج) نیز بهره مند خواهید شد و چه بسابه توفیق زیارت ش نیز
نایل گردید.

۴. حرم ائمه بقیع در مدینة الرسول: همان گونه که به ائمه بقیع تعلق
ظاهری دارید و یادشان را گرامی می دارید و ایام شهادت و تولد آن بزرگواران را
روزهای غم و شادی خود می دانید و با شور و شعف، از محل سکونت خود به
زیارت شان می شتابید، امام عصر (عج) نیز روزهای تولد و شهادت موالی خود را
روزهای شادی و حزن خود می داند و زیارت شان را مغتنم می شمارد، و یقیناً در
روزهای شهادتشان اشک ماتم می ریزد و در روزهای تولدشان مسرور و شادمان
می گردد.

چه خوب است بدانید که امام حسن مجتبی طیللا روز ۱۵ رمضان متولد و روز
۲۱ رمضان به امامت منصوب شده و روز ۲۸ صفر به شهادت رسیده اند. امام
زین العابدین هم در روز ۵ شعبان متولد و روز ۰۱ محرم به امامت منصوب شده و
روز ۱۲ محرم وفات یافته اند. امام باقر روز اول رجب متولد و روز ۱۲ محرم به
امامت منصوب شده و روز ۷ ذی الحجه وفات یافته اند. امام صادق طیللا روز ۱۷
ربیع الاول متولد و روز ۷ ذی الحجه به امامت منصوب شده و روز ۲۵ شوال به
شهادت رسیده اند. اگر در این روزها در بقیع حضور داشته باشد، ضمن
بهره مندی از تجلیات روزهای یادشده، چه بسا امام خویش راهم ببینید. چه او را
 بشناسید و چه نشناشید، در هر حال، از نور فیضش بهره مند خواهید شد.

۵. حرم امام حسین علیه السلام در کربلای معلاً: واقعه کربلاکه به شهادت امام حسین و ۷۲ تن از یاران باوفای ایشان انجامیده است، از خاطره‌ها زدودنی نیست. هرچند امام حسین علیه السلام با خون خود و یاران باوفای خویش حیات تازه‌ای به اسلام بخشید، ولی مصیبت آن چنان بزرگ و فراموش‌نشدنی است که امام زمان (عج) فرموده:

«یا جذا، من در مصیبت تو آن چنان گریه می‌کنم که به جای اشک، از چشم‌انم خون جاری گردد.»^۱

با این وصف، آیا می‌توان تردید داشت که امام زمان (عج) در عاشورا و اربعین حسینی در کربلا حضور نداشته باشد و در کنار مرقد امام حسین علیه السلام اشک ماتم نریزند؟ با تفحص در متون روایی واستمداد از آثار معصومین علیهم السلام، ایام زیارت امام حسین علیه السلام را که در پی خواهد آمد، به دست آورده‌ایم. در این ایام که اختصاص به آن وجود مقدس دارند، مرقد شریف و مبارک آن حضرت نورافشانیهای خاصی دارد. به همین خاطر، ائمه معصومین علیهم السلام تأکید فرموده‌اند شیعیان در این ایام از زیارت حضرت غفلت ننمایند:

- سوم شعبان (روز ولادت آن حضرت)
- بیست و چهارم ذی الحجه (روز مباهله)
- بیست و پنجم ذی الحجه (روز نزول سوره هل‌أتی)
- روز عاشورا (روز شهادت آن حضرت)
- روز اربعین
- روز عرفه
- روز عید فطر

- روز عید قربان
 - روز عید نوروز
 - شب اول ماه رمضان
 - شب نیمه ماه رمضان
 - شب‌های قدر
 - نیمه شعبان (شب و روز)
 - نیمه رجب (شب و روز)
 - اول رجب (شب و روز)
 - چهاردهم ربیع الاول (روز مرگ یزید - لعنة الله عليه -).
- اگر گفته شود که امام زمان (عج) در ایام زیارت امام حسین علیه السلام در کنار مرقد شریف آن حضرت حاضر می‌شوند و جذب‌زگوار خود را زیارت می‌فرمایند، سخن بی‌مأخذی گفته نشده است. شما هم تا می‌توانید، در روزهای یادشده در آن مکان مقدس حضور یابید تا ضمن بهره‌مندی از تجلیات آن مرقد مقدس، از عنایات و توجهات امام عصر نیز بهره‌مند شوید. ولی اگر این حضور برایتان می‌شود نیست، از هر جا که هستید، می‌توانید آن حضرت را زیارت کنید و ضمن بهره‌مندی از ثوابهای بیکران، قلب امام زمان‌تان را هم از خود راضی بگردانید.
۶. حرم موسی بن جعفر و امام جواد علیهم السلام در کاظمین: ابن خلکان از قول پیشوای اهل سنت شافعی نقل می‌کند که: «قبر موسی بن جعفر تریاق مجرّب است». به عبارت دیگر، آرامگاه موسی بن جعفر، شفای همه دردها و آلام است. وقتی که عقیده عالیم سنی که به ولایت ائمه معصومین معتقد نیست، چنین باشد، من و شما که به ولایت آنان معتقدیم و زنده و مردۀ امامانمان را یکی می‌دانیم و بالاترین مقام و والاترین تصرفات تکوینی و تشریعی را درباره آنان باور داریم، قطعاً قبة موسی بن جعفر و جواد ائمه را درمان همه دردهای ماذی و

معنوی خویش و برآورندۀ همه آمال و آرزوهای خود می‌شناسیم.
هرچند حضرت موسی بن جعفر و امام جواد علیهم السلام همیشه پناهگاه رنجدیدگان و دردمندان هستند، ولی در شبها و روزهای ذیل، عنایات و الطاف خاصی دارند و تجلیات مخصوصی از آنان به ظهور می‌رسد.

• هفتم صفر (روز ولادت حضرت امام کاظم)

• بیست و پنجم شوال (روز به خلافت رسیدن آن حضرت)

• بیست و پنجم ربیع (روز شهادت حضرت امام کاظم)

• دهم ربیع (روز ولادت حضرت امام جواد)

• بیست و سوم ذی قعده (روز به امامت رسیدن آن حضرت)

• سی ام ذی قعده (روز شهادت حضرت امام جواد)

شایسته است با حضور خود در آن مکان مقدس و عرض ادب واردت به ساحت مقدس آن بزرگواران، ضمن بهره‌مندی از الطاف و تجلیات ایشان، از فیوضات و عنایات امام زمان (عج) نیز که با حضور ایشان در آن مکان عالی‌قدر متجلی خواهد شد، بهره‌مند گردید.

۷. حرم حضرت امام رضا در مشهد مقدس: کرامات و معجزاتی که از حضرت امام رضا علیهم السلام در طول سالیان متعددی به وقوع پیوسته، برای همگان روشن است. در گوشه و کنار ایران و دیگر کشورهای اسلامی، کسان بیشماری هستند که از کرامات و معجزات آن حضرت موارد عدیدهای به یاد دارند. در این مقال، در صدد بیان معجزات و کرامات آن حضرت نیستیم؛ زیرا «چیزی که عیان است / چه حاجت به بیان است»؛ بلکه می‌خواهیم به اشاره و به صورت گذرا یادآور شویم که اگرچه همیشه از حضرت رضا علیهم السلام کرامات و معجزاتی ظاهر می‌شود، ولی روزها و شبهای خاصی وجود دارند که عنایات و فیوضات رحمانی آن حضرت بیشتر از روزها و شبهای دیگر متجلی می‌گردد:

- یازدهم ذی قعده (روز ولادت آن حضرت)
- بیست و پنجم رجب (روز به خلافت رسیدن آن حضرت)
- بیست و سوم ذی قعده (روز شهادت آن بزرگوار)
- بیست و پنجم ذی قعده
- اول ماه مبارک رمضان (روز بیعت برای خلافت آن حضرت)
- اول رجب
- ششم ماه رمضان
- چهارشنبه هر هفته که روز زیارت آن حضرت است.
- شما می توانید در همه روزهای مذکور و یا دست کم در برخی از آنها، در حرم شریف آن حضرت حضور یابید و ضمن عرض ارادت به آن وجود مقدس، کرامات و معجزات آن حضرت را از نزدیک مشاهده کنید و از عنایات و توجهات خاص **بقیة الله الاعظم - امام زمان - نیز بهره مند گردید.**
- ۸. حرم امام‌هادی و امام حسن عسکری در سامرا: امام زمان (عج) فرزند بلافضل امام حسن عسکری علیهم السلام هستند و امام‌هادی علیهم السلام جد آن حضرت‌اند. به حکم فطرت بشری، امام عصر (عج) بالاترین عاطفة پدری و فرزندی را نسبت به آن بزرگواران دارند. آیا همین توجه کافی نیست که گفته شود امام عصر (عج) علقه و علاقه وافری به آن قبه دارند و آنانی را که زیر آن بارگاه به آن بزرگواران متول می‌شوند، بیشتر مورد عنایت و توجه قرار می‌دهند؟ مگر ممکن است که شبها و روزهای ولادت و شهادت آن عزیزان، امام عصر (عج) برای عرض تبریک و تسلیت در آن قبه حضور نداشته باشند؟
- روزها و شبهای ذیل را فراموش مکنید، که در هر یک، عنایت و نور خاصی از آن امامان معصوم متجلی می‌شود:
- پانزدهم ذی حجه (روز ولادت حضرت امام‌هادی)

- سی ام ذی قعده (روز به امامت رسیدن آن حضرت)
 - سوم رجب (روز شهادت حضرت امام هادی)
 - هشتم ربیع الثانی (روز ولادت حضرت امام حسن عسکری)
 - سوم رجب (روز به امامت رسیدن آن حضرت)
 - هشتم ربیع الاول (روز شهادت حضرت امام حسن عسکری)
- پس بکوشید در این ایام در زیر آن قبه، ضمن بهره مندی از تجلیات و نورافشانی ایام مذکور، از توجهات امام عصر (عج) نیز بهره مند شوید.
۹. مسجد کوفه در نزدیکی نجف اشرف: اگر در اعمال مسجد کوفه دقت کافی داشته باشد، متوجه خواهید شد که بجز مسجد النبی و مسجد الحرام، مسجد دیگری در عظمت و منزلت به مقام آن نخواهد رسید. در محراب این مسجد، پیشوای اول شیعیان ضربت شهادت خورده‌اند. فرمانها و امور حکومتی آن پیشوای عظیم الشأن، در این مکان صادر و اجرا می‌شده است. قضاوتهاي محیر العقول آن حضرت هم - که تنها یک نمونه آن بیت الطشت است - در این مکان انجام می‌شد.

طبق روایات معصومین علیهم السلام هزار پیامبر و هزار وصی پیامبر در مسجد کوفه نماز خوانده‌اند. ثواب یک رکعت نماز واجب در آن، برابر حجّ مقبول و هزار رکعت نماز است و ثواب یک رکعت نماز مستحبی، برابر عمره مقبوله است. وقتی که مولای - ما حضرت صاحب (عج) - ظهور فرمایند، نماز جماعتهای خود را در این مکان اقامه می‌فرمایند.

وجود مکانهای ذیل، همگی حکایت از عنایت و توجه معصومین و اولیاء الله به آن مکان مقدس دارد:

- مقام حضرت آدم
- مقام حضرت نوح

• مقام حضرت ابراهیم

• مقام حضرت خضر

• مقام معراج پیامبر اکرم

• مقام حضرت علی

• مقام حضرت جبریل

• مقام حضرت امام زین العابدین

• مقام حضرت امام صادق

• مقام به گل نشستن و شروع به سیر کردن کشتی حضرت نوح

پس اگر می‌ترشود که در این مکان مقدس با انجام اعمال مربوط، خود را در
عرض نزول رحمت‌الهی قرار دهید، لزوماً از عنایات و توجهات ویژه امام
عصر (عج) هم بی‌بهره نخواهد بود.

۱۰. مشاهد مشرفه امامزادگان جلیل‌القدر: مشاهد و مرافق امامزادگان
جلیل‌القدر و مکانهای مقدس شناخته شده، که اسمی برخی از آنها در سطور
آتی به اجمال خواهد آمد، محل نزول رحمت و برکات‌الهی و فیوضات حضرت
حق هستند و گه‌گاه کرامات و معجزاتی از آنها ظاهر می‌شود که همگی نشانگران
است که آن مکان مقدس و صاحب مرقد، دارای قداست و شرافت و تقرب خاص
رحمانی است.

اگر با تشریف خود در مرافق هر یک از آن امامزادگان، ارادت و پیروی
خویش را به خاندان عصمت و طهارت نشان دهید، مسلماً مورد عنایات خاصه
صاحب‌العصر - امام زمان - (عج) نیز قرار خواهد گرفت.

برای نمونه، برخی از این مشاهد را یادآور می‌شویم:

• مرقد مطهر حضرت عباس‌بن‌علی - شهید کربلا - (در کربلای معلّی)

• مرقد مطهر حضرت معصومه - سلام‌الله‌علیها - (در شهر مقدس قم)

- مرقد مطهر حضرت عبدالعظیم الحسنی (در شهر ری)
- مرقد مطهر حضرت علی بن محمد الباقر (در مشهد اردنهال کاشان)
- مرقد مطهر حضرت امامزاده محمد (در عراق)
- مرقد مطهر حضرت زینب کبری (در شام)
- مرقد مطهر حضرت شاه چراغ (در شیراز)
- ... و

۱۱. مسجد سهله: در نجف اشرف و در نزدیکی مسجد کوفه، مسجد سهله واقع است. این مسجد، طبق آثار رسیده از معصومین علیهم السلام پیش از اسلام، منزل حضرت ادريس و حضرت ابراهیم و حضرت خضر علیهم السلام بوده است و تمام پیامبران خدا در آن نماز خوانده‌اند. در طول شبانه‌روز، ملایک بیشماری به زیارت آن فرود می‌آیند و در آن به عبادت مشغول می‌شوند.

مسجد سهله، در عصر ظهور هم منزل مسکونی حضرت مهدی (عج) خواهد شد. در این مکان، مقامهای مقدسی وجود دارد که هر یک حکایت از قداست آن می‌کند. در سطور زیر، اسمای آنها به اجمال ذکر می‌شود:

- مقام حضرت امام صادق علیهم السلام
- مقام حضرت ابراهیم علیهم السلام
- مقام حضرت ادريس علیهم السلام
- مقام حضرت خضر علیهم السلام
- مقام حضرات صلحاء و انبیاء علیهم السلام
- مقام حضرت امام زمان (عج)

اولیای خدا چهل شب چهارشنبه به این مسجد می‌آیند تا شاید توفیق زیارت جمال مبارک آقا امام زمان (عج) را پیدا کنند. اگر شیفتۀ جمال مبارکش هستیم، کاری کنیم که مولا یمان با رضایت و خرسندی ما را قبول فرماید.

۱۲. مسجد جمکران قم: طبق فرموده امام صادق علیه السلام، شهر قم، حرم ائمه مucchomine علیهم السلام است. از این بیان معلوم می شود که شهر قم، حرم حضرت صاحب الزمان (عج) هم هست. در نزدیکی شهر مقدس قم، مسجد جمکران به امر مولای ما، حضرت مهدی (عج)، ساخته شده است. این مسجد، اعمال خاصی دارد که در کتابهای ادعیه، به ویژه در کتاب باقیات الصالحات مرحوم حاج شیخ عباس قمی به تفصیل نگاشته شده است. عاشقان حضرت مهدی (عج) دل درگرو این مسجد دارند و شباهی چهارشنبه می کوشند با حضور در مسجد و انجام اعمال مربوط، دل مولایشان را از خود راضی نمایند.

و شما که دلباخته آن وجود مقدس هستید، می توانید به شهر قم سفر کنید و نخست، کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه علیها السلام را زیارت کنید و آنگاه سری به عالمان دین بزنید و پس از کسب معرفت، آگاهانه به مسجد جمکران مشرف شوید. مطمئن باشید که اگر اعمال مسجد را خالصانه و عاشقانه انجام دهید و با امام خود پیمان ببندید که هیچ گاه گناه نکنید و در طول زمان پایبندی خود را به تعهدی که کرده اید، نشان دهید، آثار مادی و معنوی آن را هم مشاهده خواهید کرد.

۱۳. غدیر خم: بین مکه و مدینه و در نزدیکی جحفه، بیابانی است به نام «غدیر خم». در تاریخ اسلام، این وادی به لحاظ وقوع یک حادثه مهم تاریخی شهرت بسزایی دارد. روز ۱۸ ذی الحجه، رسول الله علیه السلام به هنگام بازگشت از حجّة الوداع، در این مکان با ایراد خطبه‌ای به امر خدای سبحان، علی علیه السلام را به جانشینی خود منصوب فرمود:

«مَنْ كُنْتُ مُولَاهَ فَهَذَا عَلَيَّ مُولَاهٌ».^۱

(هر کس من مولای او هستم، این علی مولای اوست).

از آن زمان، عظمت و منزلت این مکان بر همگان ظاهر شد. بیش از همه،

پیروان راستین علی‌الله‌بَلَّا دریافتند که در این مکان، خداوند - جل شانه - عهد ولایت تمام ائمه تا حضرت قائم - سلام الله عليهم اجمعین - را ز همه انس و جن و حیوانات گرفتند. چنین است که «غدیر خم» برای حضرت مهدی (عج) قداست ویژه‌ای دارد؛ زیرا که آن حضرت ولایت خود را برگرفته از آن مکان می‌شناستند. از این روست که می‌گوییم شاید آن وجود مقدس، در شب و روز غدیر به آن مکان گرانقدر سر می‌زنند و خاطرات دوران رسول الله ﷺ و علی‌الله‌بَلَّا را از نزدیک تداعی می‌فرمایند.

مع الأسف در زمان ما، به واسطه دشمنی دشمنان ولایت، سرزمین غدیر خم متروک مانده است. چه خوب است که ما پیروان راستین علوی برای شناساندن حقیقت ولایت، روز غدیر خم را عید واقعی خود بدانیم و با انجام اعمال این روز، که در کتابهای ادعیه مضبوط است، قلب مقدس امام زمان خود را شاد کنیم.

۱۴. سرداب مقدس و دیگر مقامهای منتبه به امام عصر (عج)؛ در چند قدمی حرم امام حسن عسکری و امام هادی علیهم السلام، سرداب مقدس محل غیبت کبرای حضرت امام مهدی (عج) قرار دارد. این مکان مقدس، ملک شخصی امام زمان (عج) و پیوسته محل عبادت آن وجود مقدس بوده است. پس از غیبت کبرای امام، کثیری از علمای شیعه و ارادتمندان آن حضرت، در همین مکان افتخار ملاقات پیدا کرده‌اند.

مکانهای دیگری هم در شهرهای نجف - همانند وادی السلام، حلیه و نعمانیة عراق - به نام آن حضرت معروف است و گه گاه معجزات و کراماتی در آنها به ظهور می‌رسد و حکایت از آن دارد که حضرت قائم (عج) به مکانهای یادشده عنایت ویژه‌ای دارند.

اگر توفیق آن را داشتید که در این مکانها حضور یابید، بکوشید ضمن حفظ حرمت آنها، از اعمال خاص آنها نیز غفلت نورزید.

حاصل گفتار

تا این قسمت از نوشتار، بازمانهای اختصاصی حضرت حجت (عج) آشنا شدیم و مکانهای مقدسی را که احتمال حضور آن حضرت در آنها وجود دارد نیز شناختیم و خودسازی را مقدمه حصول نتیجه معرفی کردیم. در مجموع و به طور خلاصه، هدف از این گفتار این بود که دریابیم چگونه می‌توانیم به امام زمانمان متوجه شویم و امید استجابت داشته باشیم:

اولاً، باید از همه گناهان خود توبه کنیم و مصمم باشیم که در آینده گناه نکنیم، و اگر از کسی حقی بر عهده داریم، رضایت او را جلب کنیم.
ثانیاً، سعی کنیم توسل خویش را در یکی از روزهای اختصاصی آن حضرت انجام دهیم.

ثالثاً، برای این کار، یکی از مکانهای مقدس را انتخاب کنیم.
رابعاً، تلاش کنیم دعای خود را در اوقات و حالات استجابت دعا انجام دهیم.
اکنون ببینیم که چگونه و از چه راهی می‌توانیم با امام زمان (عج) ارتباط معنوی برقرار کنیم و راه متوجه شدن به آن وجود چگونه است. برای توسل به حضرت صاحب (عج) راههای مختلفی وجود دارد که برخی از آنها را در صفحات آینده بیان می‌کنیم.

روشهای گوناگون ارتباط معنوی با حضرت صاحب الزمان (عج)

از طریق دعا برای حصول فرج

یکی از طرق توسل به حضرت صاحب(عج)، دعا برای فرج آن حضرت است. به نظر می آید این روش نسبت به روشهای دیگر برتری و ارجحیت داشته باشد. لذا به لحاظ اهمیت و ویژگی این نوع توسل، شایسته است قبل از ورود به مبحث اصلی، آثار و برکات آن را مطرح نماییم.

الف) یک دعا با این همه آثار و برکات

اگر گفته شود بر یک دعا قریب یکصد برکت و ثمره مترتب است، باعث شگفتی عده‌ای خواهد شد؛ ولی اگر بدانند ثمره تحقق یک دعا، همه نابسامانیهای جهان هستی را سامان می بخشد، نه تنها شگفتزده نخواهد شد، بلکه قلباً هل مین مزید هم خواهد گفت.

نتیجه تحقیق دانشمند امام‌شناس، صاحب مکیال المکارم، نشان می دهد هر مسلمان واقعی که برای تعجیل در ظهور امام عصر (عج) دعا کند، قریب یکصد

برکت برای او تحصیل خواهد شد.^۱

در این مقال مانیز، با استفاده از تحقیقات دانشمند مذکور و با الهام از آثار معصومین علیهم السلام یکایک آنها را بر می‌شماریم تا عاشقان سوخته‌دل و یاران منظر، ثمرات دعای خود را مشاهده نمایند و از آنچه در مقابل دعا به دست می‌آورند، آگاه گردند:

۱. باعث رسیدن به حوايج و آرزوهاي دنياوي وزوال هم و غم است.
۲. سبب زيادي نعمت است.
۳. نشان دهنده محبت قلبی به علیهم السلام است.
۴. نشانه و علامت انتظار است.
۵. باعث زنده نگهداشتن ياد و خاطره ائمه اطهار علیهم السلام است.
۶. مايه ناراحتی و وحشت شيطان و دوری او از دعاکنده است.
۷. باعث نجات یافتن از فتنه‌های آخرالزمان و ايماني از دامنهای شيطانی است.^۲
۸. هر امامی نسبت به پیروان خود حق و حقوقی دارد. امام زمان (عج) نیز که هم اکنون عهده‌دار امامت امت اسلام هستند، حقوق فراوانی برگردان پیروان خود دارند. اگر برای فرج ایشان دعا نماییم، تنها توانسته‌ایم بخشی از حقوق حضرتشان را ادا نماییم. پس دعاکردن برای فرج آن حضرت باعث ادا کردن بخشی از حقوق آن وجود مقدس نیز خواهد بود.^۳
۹. تعظیم و گرامیداشت امام معصوم علیهم السلام نوعی بزرگداشت خدا و دین و رسول

۱. رجوع شود به کتاب مکیال المکارم فی فوائد الدّعاء للقائم علیهم السلام، تأليف مرحوم آية الله سید محمد تقی موسوی اصفهانی، جلد های اول و دوم.

۲. از بند ۱ الگایت ۷ رجوع شود به ترجمة کتاب ارزشمند مکیال المکارم فی فوائد الدّعاء للقائم، تأليف مرحوم آية الله سید محمد تقی موسوی اصفهانی.

۳. بحار الانوار، ج ۷، ص ۶۵

خداست. اگر برای تعجیل در ظهور امام زمان (عج) دعا کنیم، هم به تعظیم آن وجود مقدس اقدام کرده‌ایم و هم خدا و دین خدا و رسول خدارا گرامی داشته‌ایم.^۱

۱۰. اگر خالصانه برای فرج حضرت دعا کنیم، حضرت نیز برای ما دعا خواهد فرمود و اگر بدانیم دعای حضرت کلید هر خیر و دافع هر شری است، پیوسته دعایش می‌کنیم و لحظه‌ای غفلت نخواهیم کرد.^۲

۱۱. در قیامت، شفاعت آن حضرت شامل حال دعا کننده خواهد بود.^۳

۱۲. در قیامت، شفاعت رسول گرامی اسلام علیہ السلام شامل حال دعا کننده خواهد بود.^۴

۱۳. موجب قرب الهی و طلب فضل و عنایت اوست.^۵

۱۴. مایه استجابت دعاهای دعا کننده است.^۶

۱۵. ادا کردن اجر و مزد رسالت است؛ چرا که رسول الله علیہ السلام مودت ذی القربی را مزد رسالت خود می‌داند. دعای قلبی هم جزار محبت درونی نشئت نمی‌گیرد.^۷

۱۶. مایه دفع بلاست.^۸

۱۷. سبب وسعت روزی است.^۹

۱۸. باعث آمرزش گناهان می‌شود.^{۱۰}

۱۹. باعث تشرف به دیدار آن حضرت در بیداری یا خواب است.^{۱۱}

۱. ترجمة مکیال؛ ج ۱، ص ۲۰۲. ۲. مجمع الذّعوات، ص ۴۴۷-۴۴۴.

۳. بحار الانوار، ج ۸، ص ۴۱. ۴. الخصال، ج ۱، ص ۱۹۶.

۵. کافی، ج ۱، ص ۱۶۸. ۶. تفسیر قمی، ج ۱، ص ۵۰۹.

۷. غایة المرام، ص ۳۰۷. ۸. اصول کافی، ج ۲، ص ۵۰۷.

۹. همان، ج ۲، ص ۵۰۷.

۱۰. التفسیر المنسوب الى الامام العسكري علیه السلام، ص ۵۱۸.

۱۱. بحار الانوار، ج ۸۶، ص ۷۷.

۲۰. سبب رجعت به دنیا در زمان ظهور آن حضرت است.^۱
۲۱. دعا کننده، از برادران پیغمبر ﷺ محسوب خواهد شد.^۲
۲۲. باعث می‌شود فرج مولای ما حضرت صاحب الزمان (عج) زودتر واقع شود.^۳
۲۳. بر اساس روایات واردہ، رسول الله ﷺ و ائمۀ اطهار علیهم السلام نیز هم اکنون در شباهی جمعه و در عالم بالا برای ظهور حضرت و تعجیل در تحقیق آن دعا می‌فرمایند. اگر برای ظهور حضرت دعا کنیم و تعجیل در فرجش را طالب باشیم، در واقع از رسول الله ﷺ و ائمۀ اطهار علیهم السلام پیروی کرده‌ایم. چه خوب است بکوشیم همیشه با دعا کردن خود، از پیروان آن انوار مقدس باشیم.^۴
۲۴. طبق تفسیر ائمۀ اطهار از برخی آیات قرآنی، و بر مبنای آثار واردہ از ائمۀ معصومین علیهم السلام ولایت علی علیهم السلام و یازده فرزند گرامی اش، عهدی است که از سوی خدای بزرگ از انسانها گرفته شده است. چنانچه برای تعجیل در ظهور حضرت قائم (عج) دعا کنیم، به عهد معهودمان وفا کرده‌ایم، و گرنه جفا کار خواهیم بود.^۵
۲۵. امام عصر (عج) پدر حقیقی همه انسانهاست، و حقش عظیم تر و مقامش بالاتراز هر پدر صلبی است. بنابراین تمام آثار و برکات مادی و معنوی ای که برای انسان از نیکی به والدین حاصل می‌شود، از دعا به فرج امام (عج) نیز تحصیل می‌گردد.^۶
۲۶. امام زمان (عج) امانت الهی و امانت رسول گرامی اسلام است. رعایت این امانت الهی به این است که به طور جدی نصرت و پیروزی او را طالب باشیم و اطاعت و فرمانبرداری از او را واجب بدانیم و بادل و جان دوستش داشته باشیم. اگر این گونه شدیم، به تعجیل در فرجش دعا خواهیم کرد؛ و دعا برای فرجش به

۱. انوار النعمانیه، ج ۲، صص ۱۰۵-۱۰۴. ۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲.

۳. همان، ج ۵۲، ص ۱۳۱. ۴. غیبت نعمانی، ص ۱۴۷.

۵. کافی، ج ۱، ص ۲۲۱. ۶. بحار الانوار، ج ۱۰۲، ص ۱۲۹.

معنای آن است که ما دوستش داریم و اطاعت‌ش را بر خود فرض می‌دانیم و نصرت و پیروزی اش را طالبیم.^۱

۲۷. قلب دعاکننده، به واسطه دعا برای فرج امام زمان (عج) مستفیض و منور می‌شود، و نورانیت هم بصیرت و شناخت حق از باطل را به ارمغان می‌آورد. پس چنانچه برای تعجیل در ظهر امام عصر (عج) دعاکنیم و براین امر مداومت و اهتمام ورزیم، نور امام علیہ السلام در دلهای ما منور می‌گردد و هر روز بیشتر و بهتر جلوه‌گر می‌شود و با تجلی آن، حقایق را بهتر از قبل ادراک خواهیم کرد.^۲

۲۸. دعای فرج، باعث طولانی شدن عمر دعاکننده می‌شود.^۳
۲۹. دعا کردن برای تعجیل در ظهر حضرت، نوعی تعاون و کمک به نیکی و تقوا است و در فضیلت، همان ثواب و فضیلت کمک به نیکیها و تقوا را دارد. و چه کمکی بالاتر از اینکه از خدا بخواهیم امام ظهرور کند و با برقراری عدل و داد و دعوت به تقوا و زدودن ناپاکیها، جهان را پاک و زلال نماید.^۴

۳۰. دعا برای تعجیل در ظهر حضرت قائم (عج) باعث می‌شود دعاکننده بر دشمنانش پیروز شود و در امور زندگی خود از نصرت و یاری خداوند برخوردار گردد.^۵

۳۱. دعا برای ظهر حضرت قائم (عج) موجب فزونی اشراق انوار الهی در دل انسان می‌گردد و هنگامی که قلب آدمی به نور پروردگار روشن و منور گردد، از قرآن مجید مطالبی را خواهد فهمید که دیگران قادر به فهم آن نخواهند بود، و همین وسیله هدایت و راهنمایی و موجب شفای دردهای مادی و معنوی او می‌گردد.^۶

۱. تفسیر فرات، ص ۱۴۷.
۲. کافی، ج ۱، ص ۱۹۴.

۳. مکارم الاخلاق، ص ۲۸۴.
۴. ترجمة مکیال، ج ۱، ص ۵۴۶.

۵. همان، ص ۵۴۶.
۶. همان، ص ۵۴۸.

۳۲. حضرات معصومین - علیهم صلوة الله أجمعين - در صحنه قیامت حضور دارند و در «اعراف» دوستان و دشمنان خود را می‌شناسند و بر اساس همین شناخت، دوستان خود را شفاعت می‌کنند و دشمنان خویش را به جهنم گسیل می‌دارند.

اگر مستمرآ در تعجیل به ظهور حضرت قائم(عج) دعاکنیم، به دلیل همین دوستی و محبت، در «اعراف» مورد عنایت حضرات معصومین قرار خواهیم گرفت واز شفاعت آنان بهره‌مند خواهیم شد.^۱

۳۳. دعای فرج باعث ایمنی از عقوبتهای اخروی است.^۲

۳۴. هنگام مرگ مؤمن واقعی، رسول الله و ائمه معصومین علیهم السلام نزدیک حاضر می‌شوند و ملک الموت را به نرمی و مدارا با وی سفارش می‌نمایند. نکیر و منکر هم به لحاظ حضور معصومین - علیهم صلوة الله - تکریم و احترامش می‌کنند. این سفارش و آن مكرمت، از دعا به ظهور حضرت حجت(عج) هم حاصل می‌شود.^۳

۳۵. تمام اوامر و نواهي ائمه معصومین علیهم السلام و همین طور همه کارهای آن بزرگواران، به امر و فرمان خدا و رسول خدا انجام می‌شود. از آثار آن پیشوایان ظاهر می‌شود که همه آنها برای مولایمان - صاحب الزمان - دعا فرموده‌اند و ظهور و فرجش را از خدای بزرگ مستلت نموده‌اند. اگر ما به پیروی از آن بزرگواران، راه آنان را در پیش بگیریم و مستمرآ به مولای خود - صاحب الزمان - (عج) دعاکنیم و برای تعجیل در ظهور و فرجش ملتمنانه به پیشگاه خداروی آوریم، در واقع، دعوت خدا و رسول خدا را اجابت نموده‌ایم.^۴

۳۶. امیر المؤمنین علی علیه السلام خود فرموده است: «کسانی که در آخر الزمان بر دین خود ثابت بمانند، روز قیامت در درجه من خواهند بود». آنان که برای

۱. مجمع البیان، ج ۴، ص ۴۲۳.

۲. تفسیر قمی، ج ۱، ص ۲۳۱.

۳. فروع کافی، ج ۳، ص ۱۲۸.

۴. ترجمه مکیال، ج ۱، ص ۵۶۱.

تعجیل فرج و ظهور صاحب الزمان دعا می کنند، نشانه ثبات و پایداری در دین را دارند و إن شاء الله در قیامت هم در درجه علی عَلِیٰ قرار خواهند گرفت.^۱

۳۷. آنان که خلق خدا را شادمان می کنند و عیال الله را مسرور می سازند و نفعشان شامل عموم انسانها می گردد، در پیشگاه حق از محبوب ترین خلائق محسوب می شوند. بدیهی است اگر امام زمانمان ظهور فرمایند، مشکلات همه انسانها مرتفع می شود و سرور و شادمانی همه خانواده ها را فرا می گیرد.
ما نیز چنانچه به امام خود دعا کنیم و فرج و ظهورش را از خدا بخواهیم، طالب سرور و شادمانی عیال الله هستیم و إن شاء الله از محبوبین درگاه خدا خواهیم بود.^۲

۳۸. رسول گرامی اسلام عَلِیٰ فرموده است: «کسی که به قائم اهل بیت، قبل از قیامش اقتدا کند و دوستانش را دوست بدارد و از دشمنانش بیزاری جوید و به ولایت مابقی ائمه معتقد و متعهد باشد، از دوستان من است و من او را گرامی ترین خلق خدا می شناسم.»

آن کس که در غیبت امام زمان (عج) حضرتش را دوست می دارد و از دشمنانش تبری می جوید و به انگیزه محبت، برای آن بزرگوار دعا می کند و ظهور و فرجش را از خدا طلب می نماید، از اقتدا کنندگان قبل از قیام محسوب و محبوب رسول الله است.^۳

۳۹. طبق بیان امام صادق عَلِیٰ: «هر کس هفت شوط خانه کعبه را طواف کند، خداوند شش هزار حسنہ برایش می نویسد و شش هزار از سیئة اور امحومی سازد و شش هزار حاجت اور ابر می آورد.» و طبق همین بیان، برآوردن حاجت مؤمن، ثواب ده طواف کعبه را دارد.

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۲۰۳.
۲. کافی، ج ۲، ص ۱۶۴.

۳. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۹.

پس اگر با دعا کردن به مولا امام زمان(عج) در تحقیق یافتن حاجت همه صالحان عالم سهیم باشیم، ثواب مذکور را هم به دست خواهیم آورد.

۴۰. رسول الله ﷺ فرموده است: «هر کس پنج چیز را تضمین نماید من بهشت را برای او ضمانت می‌کنم:

- خیرخواهی برای خداوند - عزوجل -

- خیرخواهی برای رسول خدا

- خیرخواهی برای کتاب خدا (قرآن)

- خیرخواهی برای دین خدا

- خیرخواهی برای جامعه مسلمین.»

آن کس که به امام خود دعا می‌کند و ظهور و فرجش را طالب است، همه اقسام خیرخواهی‌های یادشده را داراست؛ چه، اگر امام ظهور فرمایند، با استقرار و حاکمیت دین خدا، مسلمین نیز شادمان و مسرور خواهند شد و إن شاء الله دعا کننده نیز از بهشتیان خواهد بود.^۱

۴۱. از خواص ذکر این است که گناهان ذاکر بخشیده می‌شود و سیئات او به حسنات مبدل می‌گردد. دعا برای حضرت قائم(عج) از اذکار است؛ هم باعث بخشیده شدن گناهان می‌شود و هم سیئات را به حسنات مبدل می‌سازد.^۲

۴۲. مبشر رحمت - رسول گرامی اسلام ﷺ - به دوستداران ولایت و پیروان معصومین ﷺ دعا فرموده‌اند که از دوستان خدا محسوب شوند، و به دشمنان آنان نفرین کرده‌اند که مورد غضب خداوند قرار گیرند. اگر امام خود را قلبًا دوست داشته باشیم و برای فرجش دعا کنیم و ظهورش را از خدا بخواهیم، به دلیل دعای مستجاب رسول الله، از دوستان خدا محسوب خواهیم شد و زهی سعادت!^۳

۲. عدة الداعي، ص ۲۳۸.

۱. خصال صدوق، ج ۱، ۲۹۴.

۳. احتجاج، ج ۱، ص ۸۸.

۴۳. عبادت مستمر و خالصانه، موجب می‌شود که خداوند انسان را لغزشها و اشتباهات نگه دارد. دعا هم نوعی عبادت است. در سایه دعا برای حضرت مهدی (عج) لغزشها ای انسان کم می‌شود و اشتباهات وی به حداقل می‌رسد. پس بکوشیم با مواظبت واستمرار بر این دعا، لغزشها و اشتباهات خود را بیمه نماییم.^۱

۴۴. در حال حاضر، مظلوم‌ترین شخص جهان هستی، امام عصر علیله است؛ چراکه به چشم خود حقوق خود را غصب شده و پایمال شده می‌بیند و بدون اذن خدا قادر به استرداد نیست. اگر از خدا بخواهیم وسیله قیام و ظهور آن وجود مقدس را فراهم نماید، ثواب کمک و یاری مظلوم را کسب کرده‌ایم و نتیجه آن خواهد بود که خداوند هفتاد و دور حمت برایمان قرار دهد؛ یکی در دنیا و برای سامان بخشیدن به زندگی مان، و هفتاد و یکی برای احوال و صحنه‌های ترسناک قیامت.^۲

۴۵. تواضع در برابر بزرگان و تجلیل از آنان، نوعی تجلیل از خداوند سبحان است، که تقرّب به درگاه الهی را در پی دارد و موجب ایمنی از احوال قیامت و رفعت و بزرگی در پیشگاه حضرت حق خواهد بود، واز سوی دیگر باعث می‌شود شخص متواضع، نزد مولای خود مورد مهر و محبت قرار گیرد.

دعا برای امام زمان (عج) و درخواست تعجیل ظهور آن حضرت از خداوند متعال، هم تعظیم آن بزرگوار است و هم تواضع در برابر ایشان و إن شاء الله همه آثار یادشده را در پی خواهد داشت.^۳

۴۶. مؤمن، با شناختی که از خود دارد، می‌داند بدون کسب قدرت، قادر به خونخواهی امام حسین علیله نیست. بر همین اساس، مستمرآ برای فرج امام زمان (عج) دعای کند، تا با ظهور آن حضرت، در معیت و تحت فرماندهی مولای

۱. عدة الداعی، ص ۲۳۵. ۲. بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۱.

۳. ترجمة مکیال، ج ۱، ص ۵۷۲.

خود، به خونخواهی امام حسین علیه السلام قیام نماید، و اگر عمرش وفا نکرد، از خدا می‌خواهد در دولت حضرت مهدی برایش رجعت حاصل شود تا در رکاب آن حضرت از خونخواهان امام حسین علیه السلام باشد.

مؤمن با این نیت خونخواه امام حسین علیه السلام محسوب می‌شود و ثواب خونخواهی آن حضرت را تحصیل می‌کند. ثواب این عمل را جز خدا نمی‌داند؛ زیرا که عظمت شأن خون، به مقدار عظمت صاحب آن است. همان‌طور که کسی جز خدا نمی‌تواند بر شئون حسینی احاطه پیدا کند، کسی هم نمی‌تواند ثواب خونخواهی او را احصان نماید.^۱

۴۷. دعای خالصانه برای مولا صاحب الزمان (عج) سبب خلوص ایمان و کمال آن و پایدار ماندن مؤمن بر عقیده و یقین است. اینها، همه سبب می‌شود که مؤمن، همه احادیث و امور مربوط به ائمه را به آسانی بپذیرد و برای او احادیث صعب و مستعصب (اعمال توجیه‌ناپذیر ظاهری) تفاوتی با احادیث روشن و آشکار و کارهای توجیه‌پذیر ظاهری نداشته باشد.^۲

۴۸. دعا کننده، در قیامت از تشنگی در امان خواهد بود.^۳

۴۹. برای همیشه در بهشت خواهد بود.^۴

۵۰. بدون حساب وارد بهشت می‌شود.^۵

۵۱. باعث رنجش ابلیس لعین و خراش صورت وی وزخم دلش می‌گردد.^۶

۵۲. در بهشت، خدمتگزاران بهشتی در خدمتش قرار می‌گیرند.^۷

۵۳. در همه حالاتِ دعا، مؤمن در زیر سایه گستردۀ خداوند قرار خواهد گرفت و رحمت واسعة الهی شامل حالت خواهد بود.^۸

۱. ترجمه مکیال، ج ۱، صص ۵۸۷ و ۵۹۲. ۲. همان، صص ۵۹۲-۶۰۹.

۳. تحف العقول، ص ۲۲۶. ۴. همان، ص ۲۲۶.

۵. همان. ۶. کافی، ج ۲، ص ۲۰۷.

۷. همان. ۸. همان، ج ۲، ص ۲۰۶.

۵۴. به خاطر همین دعا، در قیامت از سوی خداوند هدیه‌های ویژه‌ای دریافت می‌دارد.^۱

۵۵. اگر دعا برای حضرت قائم به صورت دسته جمعی و گروهی انجام شود (همانند مجالس مرسوم)، فرشتگان نیز حضور می‌یابند و در دعا کردن، مؤمنین را یاری می‌نمایند. پس بکوشیم مانیز در جمع یاران باشیم تا از حضور فرشتگان بهره‌مند شویم.^۲

۵۶. آنجاکه برای حضرت قائم (عج) مجلس دعا تشکیل شود و مؤمنین برای فرج آن عزیز دعا نمایند، فرشتگان حاضر می‌شوند و برای مؤمنین استغفار می‌نمایند. اگر شما هم در آن مجلس حضور داشته باشید، قطعاً مشمول استغفار ملایک خواهید بود.^۳

۵۷. اجتماع مؤمنین برای دعا به فرج حضرت صاحب (عج) خداوند کریم را نیز به مباحثات وامی دارد و ملایک را بر این امر آگاه می‌سازد. اگر شما نیز در آن جمع باشید، قطعاً خداوند سبحان حضور شمارا هم منظور می‌دارد و از الطاف غیبی اش بهره‌مند می‌سازد.^۴

۵۸. حسب صراحت قرآن مجید، اطاعت از اولی الامر - که ائمه اطهار (علیهم صلوة الله) هستند - تکلیف شرعی است. ۱. کثیریت ائمه معصومین - سلام الله عليهم أجمعین - شیعیان را امر فرموده‌اند که برای فرج مولای خود دعا کنند.

پس اگر مؤمن برای فرج مولای خود دعا کند، به تکلیف شرعی خود عمل کرده و از ثواب اخروی آن بهره‌مند خواهد شد، و اگر به تکلیف خود عمل نکند مؤاخذه خواهد شد.^۵

۱. کافی، ج ۲، ص ۲۰۷.

۲. بحار الانوار، ج ۱، ص ۲۰۵.

۳. بحار الانوار، ص ۲۰۰.

۴. همان،

۵. قرآن کریم، سوره نساء، آیه ۵۹ و کمال الدین، ج ۲، ص ۴۸۵.

۵۹. اگر امام علی‌الله‌را شاد کنید، خدا را شاد کرده‌اید، هرگاه برای فرج امام زمان‌تان دعا کنید، امامتان از شما خرسند خواهد شد و برای شما نیز دعا خواهد کرد. پس با این دعا، هم برای خود دعای خیر طلب کرده‌اید، هم دعای امام را تحصیل نموده‌اید و هم خدا را شاد کرده‌اید؛ زیرا که خدا با سرور امام مسرور خواهد شد.^۱

۶۰. اگر امام علی‌الله‌را شاد کنید، رسول الله را شاد کرده‌اید. چنانچه به امام خویش دعا کنید و فرجش را از خدای بزرگ مسئلت نمایید، امام از شما خرسند خواهد شد و در مقابل، او نیز برایتان دعا خواهد فرمود. پس با دعای فرج، هم برای خود طلب خیر نموده‌اید، هم دعای امام را تحصیل نموده‌اید و هم رسول الله را شاد کرده‌اید.^۲

۶۱. اگر ایمان همه اهل ایمان را در یک کفه ترازو قرار دهیم و ایمان امام عصرمان (عج) را در کفه دیگر، قطعاً کفه دومی سنگین تر و پر محتواتر خواهد بود. از این رو، دعا برای فرج امام زمان (عج) - که دعا برای مؤمن‌ترین فرد روی زمین است - بهترین عمل نزد خدای سبحان است؛ چرا که در پیشگاه باعظمت خدا، محبوب‌ترین کار، خشنود ساختن مؤمنین است.^۳

۶۲. ثمره این خوشحالی در مؤمن تا آنجا و ج گرفته است که برحسب روایات معصومین علی‌الله‌را موجب می‌شود مؤمن در بهشت جاویدان حق حکومت و سلطنت داشته باشد و به دلخواه خویش، حا کمیتش را اعمال نماید.

حال تصور کنید اگر برای فرج امام خود، که از مؤمن‌ترین مؤمنین محسوب می‌شوند، دعا کنید، در بهشت از چگونه حا کمیتی برخوردار خواهید بود. زهی سعادت که هم بهشت جاویدان را به دنبال دارد و هم حا کمیت و سلطنت آن را!^۴

۱. کافی، ج ۱، ص ۱۸۸.

۲. کافی، ج ۱، ص ۱۸۸.

۳. کافی، ج ۱، ص ۱۸۸.

۴. همان، ص ۱۸۹.

۶۳. وحشتناک‌ترین حالات قیامت، موقف حساب است. ولی برای مؤمنی که به امامت - معصومین علیهم السلام - معتقد است و اعمال و رفتار آنان را الگوی زندگی اش قرار داده و حا کمیت بر جهان را حق آنان می‌شناسد و برای فرج امام قائمش دعا می‌کند، موقف آسانی خواهد بود. زیرا معصومین علیهم السلام به یاری او می‌آیند و حسابرسی وی را آسان می‌سازند.^۱

۶۴. ثواب دعا برای فرج امام زمان (عج)، معادل روانه‌ساختن هزار اسب زین‌کرده در راه خداست، که مقدار آن را جز خدا نمی‌داند.

آیا سزاوار نیست برای تحصیل این همه ثواب، در همه ساعات شبانه‌روز برای فرج مولای خود دعا کنیم و آنی غفلت نداشته باشیم؟^۲

۶۵. در گذشته‌های دور، برده‌داری و برده‌فروشی، معمول و مرسوم بوده است. اسلام برای آزاد کردن برده، ثواب عظیمی قابل شده است.

امام صادق علیه السلام فرموده است گام برداشتن در راه حاجت برادر مسلمان، برابر آزاد کردن هزار برده است. پس اگر بادعا کردن برای ظهور و فرج حضرت قائم، در راه سامان گرفتن زندگی بشریت قدمی برداریم، همانند آن است که هزار برده را در راه خدا آزاد کردہ‌ایم.^۳

۶۶. عمل انسان، در قیامت تجسم پیدا می‌کند. اگر خوب باشد، مایه شادی و خرسندی انسان می‌گردد و چنانچه بد باشد، زمینه ترس و وحشت وی را فراهم می‌سازد. پیش‌تر گفتیم که دعا برای فرج امام زمان (عج)، شادی و خرسندی امام (عج) را فراهم می‌سازد. این عمل در قیامت و عالم بزرخ به صورت شخص راهنمای برای مؤمن تجسم می‌یابد و پیشاپیش وی حرکت می‌کند تا مژده اعمالش را ابلاغ کرده و منزلگاه جاوید او را نشان دهد.^۴

۱. تفسیر قمی، ج ۱، ص ۲۳۱.

۲. کافی، ج ۲، ص ۱۹۷.

۳. همان، ج ۱، ص ۱۹۰.

۴. همان، ج ۲، ص ۱۹۷.

۶۷. اعمال انسانها در عالم بالامنعكس می‌شود. یکی از نتایج آن، این است که اگر ملایک کار خیری از انسان مشاهده کنند، برایش طلب خیر می‌کنند. از این رو، هنگامی که مؤمن برای امام غایب خود دعا کند و از خدای سبحان تعجیل در فرجش را مسئلت نماید، ملایک دعایی دوچندان در حقش می‌نمایند که مستجاب خواهد بود.^۱

۶۸. نه تنها ملایک در مقابل دعای فرج به مؤمن دعا می‌کنند، بلکه از طرف خدای سبحان هم هر صبح و شام بر مؤمن صلووات و سلام فرستاده می‌شود.^۲

۶۹. می‌دانیم دعای معصومین علیهم السلام مستجاب است. یکی از خواسته‌های سید ساجدین -امام زین العابدین علیه السلام- از خدای بزرگ، این بوده است که «خدایا، شیوه زندگی کسانی را که منتظر دولت حقه آل محمد اند، اصلاح‌نما و سامان‌بخش.»

منتظرین دولت حقه، دعاخوانان فرج آل محمد هستند. إن شاء الله بادعای امام سجاد علیه السلام آنان نیز اصلاح خواهد شد.^۳

۷۰. امام سجاد علیه السلام در دعای عرفه از خدای بزرگ خواسته است توبه منتظران مهدی (عج) پذیرفته شود و گناهشان آمرزیده گردد.

پس شادمان باشد، که دعای امام مستجاب است. اگر برای فرج امام زمان خویش دعا کنید، إن شاء الله مشمول دعای مستجاب حضرت سجاد قرار خواهد گرفت و إن شاء الله هم توبه تان پذیرفته می‌شود و هم گناهاتان آمرزیده می‌گردد.^۴

۷۱. بهشت درجاتی دارد. هر درجه‌ای را که خدا نصیبتان کند، آرزوی درجه بالاتری را خواهید داشت. به نظر می‌آید بالاترین آرزوی مؤمن واقعی آن باشد که در بهشت در کنار امام و رهبر خود قرار گیرد. امام سجاد علیه السلام برای تحقق

۱. کافی، ج ۲، ص ۵۰۷.
۲. بلدالامین کفعی، ص ۴۸۳.

۳. همان.

۴. صحیفة سجادیه، دعای ۴۷.

بخشیدن به آرزوهای مؤمنین، از خدا خواسته است که مؤمنین منتظر و آنانی که با دعا بر فرج امامشان آرزوی استواری و حاکمیت دولت آل محمد را دارند، در بهشت کنار امام معصوم خود قرار گیرند.

روشن است که دعای امام مستجاب است و *إن شاء الله* مؤمنین منتظر و ملتمسان فرج آل محمد در بهشت، کنار امامان معصوم خویش قرار خواهند گرفت.^۱

۷۲. ایمان درجاتی دارد. اولین درجه آن، پذیرش ولایت علی بن ابی طالب - اولین امام معصوم *عليه السلام* است و پس از آن، ولایت هر یک از معصومین درجه جداگانه‌ای است. با پذیرش ولایت دوازدهمین امام، ایمان کامل می‌گردد. پس اگر ولایت دوازدهمین امام را پذیرا شدید، با دعا برای فرجش محبت خود را آشکار ساختید و خالصانه در تحقیق آرمانش تلاش نمودید، شادمان باشید که به اعلا درجه ایمان دست یافته‌اید.^۲

۷۳. خاتم الانبیاء - رسول گرامی اسلام *عليه السلام* - مسلمین را به دو گوهر گرانبهایها - که قرآن و عترت طاهرین است - سفارش فرموده‌اند و تأکید نموده‌اند که تنها راه عدم انحراف از دین، تمسک به قرآن و عترت طاهرین است، و راههای دیگر، کج راههای بیش نیست.

و شما ای منتظران، وقتی که خالصانه به امام زمان خود دعا می‌کنید و فرجش را می‌طلبید، متمسک به قرآن و عترت شده‌اید و سفارش پیغمبر خود را عمل کرده‌اید و مأجور خواهید بود.^۳

۷۴. به حکم آیه «وَاعْتَصِمُو بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا»، قرآن همه مسلمین را بر تمسک به حبل الله سفارش اکید نموده است. امام صادق *عليه السلام*، ائمه معصومین

۱. بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۹۶.

۲. صحیفة سجادیه، دعای ۴۷.

۳. غایة المرام، ص ۲۱۸.

-سلام الله عليهم أجمعين - را به حبل الله تفسیر فرموده اند.

پس منتظران حضرت مهدی و دعا کنندگان بر آن وجود مقدس، متمسکین به حبل الله محسوب اند و در راه مستقیم قرار دارند.^۱

۷۵. رسول گرامی اسلام به امیر المؤمنین علی علیه السلام فرموده است: «هر کس در دل تو را دوست داشته باشد، یک سوم ثواب تمام خلائق را خواهد داشت و هر کس با دل و زبان تو را دوست بدارد، دو سوم ثواب همه خلائق را به دست می آورد و هر کس با دل و زبان و دست تو را دوست بدارد، ثواب تمام اعمال خلائق در نامه عمل او ثبت خواهد شد.»

وقتی که بدانیم امام عصر (عج) هم در حکم امیر المؤمنین علی علیه السلام است، متوجه خواهیم شد که دعا برای فرج امام عصر (عج) اگر در دل باشد، ثواب یک سوم اعمال خلائق را دارد و چنانچه با دل و زبان انجام شود، دو سوم ثواب اعمال خلائق را تحصیل می کند و چنانچه با دل و زبان و دست انجام شود ثواب تمام اعمال خلائق در نامه عمل مؤمن نوشته می شود.

پس هم اکنون دستهای خود را به سوی آسمان دراز کنیم و با عجز و انکسار قلبی، فرج مولای خویش را بخواهیم، که إن شاء الله ثواب اعمال همه خلائق در نامه عملمان نوشته خواهد شد.^۲

۷۶. هر کس شعایر الهی را تعظیم نماید، قلب آز تقوای واقعی برخوردار است. امام زمان (عج) از بزرگترین نشانه های دین الهی است. اگر امام را دعا کنید و برای تعجیل در ظهور و فرج او ملتمنسانه به درگاه خداروی آورید، شعایر الهی را گرامی داشته اید و این کار حکایت از قلب پاکتان دارد. اکنون می توانید خود را بیازمایید و از نیات قلبی خود نیز باخبر گردید.^۳

۱. غایة المرام، ص ۲۴۲، ج ۴، ص ۵۲۱

۲. قرآن کریم، سوره حج، آیه ۳۲

۷۷. اگر از بیشتر مؤمنین بپرسند که آرزوی نهایی آنان چیست، شهادت در راه خدا را بر زبان خواهند آورد. بدیهی است اگر شهادت زیر پرچم امام عصر (عج) نصیب شخصی گردد، نهایی ترین آرزوی مؤمن تحقیق یافته است.

امام صادق علیه السلام فرموده است هر کس به امامان معصوم علیهم السلام ایمان بیاورد و منتظر دوران حاکمیت آل محمد باشد، مانند کسی است که زیر پرچم قائم کشته شده است.

پس هم اینک برای اثبات منتظر بودن تان دسته را به سوی خداداراز کنید و برای فرج مولای خود صادقانه دعا کنید، که ثواب شهادت در زیر پرچم امام عصر (عج) در نامه اعمالتان نوشته خواهد شد.^۱

۷۸. آیا به یاد می آورید که سحرگاهان در نماز شب، وقتی که با خدای خود خلوت کرده بودید، آرزو داشتید که کاش ما هم خدمت رسول الله جهاد می کردیم و به فیض شهادت نایل می آمدیم؟ دل خوش دارید، که امام باقر علیه السلام فرموده است هر کس قائم آل محمد را بشناسد و منتظر ظهور آن وجود مقدس باشد، نه تنها همچون کسی است که در خدمت رسول الله با شمشیر جهاد کرده، بلکه همانند کسی است که در خیمه رسول خدا شهید شده باشد.^۲

پس ای منتظران حاکمیت آل محمد، مشتاقانه و ملتمنسانه و در کمال عجز و انکسار، از خدا برای فرج آل محمد دعا کنید، که ثواب فوق را تحصیل خواهید کرد.

۷۹. ثواب دعا برای فرج مولا امام عصر (عج)، معادل هزار سال خدمت برای خدای بزرگ است؛ خدمتی که در آن، در یک چشم برهمنزدن، گناه و معصیتی مرتکب نشده است.

آیا این همه ثواب ایجاب نمی کند که مستمرًا و در همه حال، در دعا کردن

۲. مجمع البیان، ج ۴، ص ۲۳۸

۱. تفسیر برهان، ج ۴، ص ۲۹۳

برای فرج مولای خود - حضرت صاحب - (عج) بکوشیم و آنی از آن غفلت نکنیم؟^۱

۱۰. نیکی و احسان، آثار شگرفی در زندگی دنیوی و اخروی انسان دارد. اگر بدانید که نیکی و احسان به قائم آل محمد، احسان به خاتم انبیاء، امامان، پیامبران، رسولان و همه مؤمنان است - زیرا که فرج آن حضرت، در واقع فرج تمام اولیای خداست - اهمیت دعا برای فرج امام عصر را بهتر از قبل درک خواهید کرد.

پس ای عزیزان، اگر می خواهید بانیکی و احسان به امام زمان (عج) رضایت خاتم انبیاء، امامان معصوم، پیامبران، رسولان و همه مؤمنان را تحصیل کنید، دستها را بلند کنید و برای فرج امام عصر دعا کنید، که إن شاء الله آن بزرگواران از شما راضی خواهند شد.^۲

۱۱. منزلت عالم در پیشگاه خدا، از روزه داری که شبها را عبادت می کند و روزها در راه خدا جهاد می نماید، بالاتر و اجرش بیشتر است. گرامیداشت چنان عالمی، رضایت خدا را در پی دارد.

امام عصر (عج)، عالم حقیقی تمام جهان هستی است. گرامیداشت آن وجود مقدس، رضایت الهی را جلب می نماید و إن شاء الله رضایت حضرت قائم هم با دعا برای فرج و ظهور آن حضرت تحصیل خواهد شد.^۳

۱۲. شخصی را کریم می گویند که از جهات نفسانی واز حیث بخشندگی، در درجه بالایی از سخاوتمندی باشد. امام عصر (عج) مظہر کرم الهی است و در درجه اعلای کرم قرار دارد. همه کریمان محترمند و احترامشان ثواب عظیمی را در پی دارد. شما می توانید با دعا برای تعجیل در فرج کریم اهل بیت، در تحقق

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۵۴۱

۲. دعای امام صادق در روز ماه رمضان بعد از نماز ظهر.

۳. بحار الانوار، ج ۲، ص ۴۴.

بخشیدن ظهور کریمانه آن وجود مقدس سهیم باشد.^۱

۸۳. امام حسین علیه السلام در شب عاشورا به نقل از رسول گرامی اسلام علیہ السلام به یاران خود فرمودند: «فرزندم، حسین، در کربلا غریب و تنها کشته خواهد شد. هر کس او را یاری کند، مرا یاری کرده و فرزندش، قائم، را یاری نموده است، و هر کس با زبانش مرا یاری نماید، روز قیامت در حزب ما خواهد بود.» وقتی که برای مولایمان - امام زمان - (عج) بازیان دعا می‌کنیم و فرجش را از خدای بزرگ مستلت می‌داریم، ان شاء الله در قیامت از حزب رسول الله خواهیم بود. برای تحقق آن هدف بزرگ، مستمرآ از خدا بخواهید فرجش نزدیک و نزدیک‌تر گردد.^۲

۸۴. ثواب دعا برای فرج امام عصر (عج) مانند آن است که شخصی نه هزار سال خداوند را عبادت کرده، روزها روزه‌دار بوده و شبها به نماز اشتغال داشته باشد.

آیا این همه ثواب انگیزه دعا را بیشتر و بیشتر نمی‌کند؟^۳

۸۵. امام زین العابدین علیه السلام فرموده است: «انجام اعمال حج، روزی را زیاد می‌کند و سلامتی برای حاجی به ارمغان می‌آورد و بالاتر اینکه، گناهان حاجی آمرزیده و بهشت برایش واجب می‌شود و مال و خانواده‌اش در امان می‌مانند.» امام صادق علیه السلام هم فرموده‌اند: «اگر شخصی برای برآورده شدن حاجت مسلمان تلاش کند و آن کار با دست وی انجام شود، خداوند ثواب یک حج و یک عمره و دو ماه اعتکاف در مسجدالحرام و دو ماه روزه برای وی منظور خواهد داشت، و چنانچه تلاش کند، ولی آن کار انجام نشود، ثواب یک حج و یک عمره را خواهد داشت.»

۱. معالی السبطین، ج ۱، ص ۶۴۵.

۲. ترجمه مکیال، ج ۱، ص ۷۸.

۳. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۳۱۵.

وقتی که برای فرج امام عصر دعا می‌کنید، إن شاء الله مشمول ثوابهای فوق خواهد شد.^۱

^۲ ۸۶. ثواب دو ماه روزه در دفتر اعمال منتظرانِ دعاگو نوشته خواهد شد.

۸۷. ثواب دو ماه اعتکاف در مسجد الحرام برای منتظرانِ دعاخوان نوشته می‌شود.^۳

۸۸. رسول خدا فرموده است: «هر کس دو حدیث یاد بگیرد که آن حدیثها به حال او نفعی داشته باشد، یا به دیگری یاد بدهد که بهره‌مند شود، ثواب آن از عبادت شصت سال بهتر خواهد بود.»

شما که برای فرج مولای خود - امام عصر - (عج) دعا می‌کنید، به این قصد که با ظهور آن حضرت، علوم واقعی برایتان کشف شود و از آن منتفع گردید، ثواب فوق را تحصیل خواهید کرد.^۴

۸۹. رسول الله ﷺ فرمود است: «سه گروه‌اند که آسمانها و زمینها و ملائک، شب و روز برای آنها طلب آمرزش می‌کنند: علماء، سخاوتمندان و طالبان دانش.» یارانِ منتظر که همیشه برای فرج امام عصر (عج) دعا می‌کنند و قصد آن دارند که با ظهور حضرت به علوم واقعی دست یابند، بدانند که آسمانها، زمینها، ملائک، شب و روز برای آنان طلب مغفرت دارند. پس بکوشید تا از این موهبت بی‌نصیب نگردد.

۹۰. امام حسن مجتبی علیه السلام نقل فرموده است که: «بعد از نماز، محبوب‌ترین و بهترین اعمال پیش خدا، خوشحال کردن و مسرور نمودن دل مؤمنین است.»

وقتی که مؤمن برای فرج مولای خود دعا می‌کند، قطعاً خوشحالی مولای

۱. کافی، ج ۲، ص ۱۹۸.

۲. مکیال، ج ۱، ص ۶۵۱.

۳. بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۵۲.

۴. همان.

خویش را فراهم و توفیق انجام بهترین عمل خدا پسندانه را تحصیل کرده است.^۱

۹۱. به نظر نگارنده، در پنهانه گیتی هیچ کس به اندازه امام عصر (عج) داغدار نیست. و ما البته برخی از علل ظاهری آن را می فهمیم؛ لیکن انگیزه های باطنی بیشماری بر آن مترتب است که در فهم مانمی گنجد.

اگر بتوانیم - که می توانیم - با دعا برای فرج مولای خویش، بخشی از آلام آن وجود مقدس را التیام بخشیم، در زندگی مان نیز شادی و سرور پدید می آید.

۹۲. جبریل امین در قیامت به حضرت زهرا اطهر علیها السلام می گوید: «حاجت خود را بخواه.» حضرت می فرماید: «خدایا، شیعیانم!» پاسخ می رسد: «آمرزیدم.» آنگاه مخدّره مطهره می گوید: «پروردگارا، شیعیان فرزندانم!» پاسخ می رسد: «آمرزیدم.» سومین بار، آن بانوی بزرگ می گوید: «پروردگارا، پیروان شیعیانم!» خداوند خواهد فرمود: «برو، که هر که به تو پناه جسته باشد، با تو در بهشت باشد.» در آن هنگام، خلائق آرزو می کنند که کاش فاطمی می بودند.

هم‌اکنون وقت فاطمی بودن است. اگر می خواهید فاطمی محسوب شوید، با دعا کردن به حضرت صاحب (عج) پناهندگی خود را به سیده زنان عالم اثبات کنید و همیشه و در همه حال فرجش را طلب کنید؛ که با فرج او، فرج شما نیز در دنیا و آخرت تحصیل خواهد شد.^۲

۹۳. علی علیها السلام فرمود: «بهشت، هشت در دارد. از یک در پیغمبران و صدیقین داخل می شوند و از در دیگر، شهدا و صالحین و از پنج در دیگر، شیعیان و دوستان ما. من خود پیوسته به صراط می ایستم، دعا می کنم و به خدا می گویم: پروردگارا شیعیان و دوستان و یاران مرا و کسانی را که در دنیا از من پیروی کرده‌اند، سلامت بدار. از باطن عرش ندا می رسد: دعایت را مستجاب کردم و درباره شیعیان شفاعت دادم [یعنی شفاعت آنها را در باره دیگران می پذیرم].»

پس فرمود: «شیعیانم و کسانی که از من پیروی کرده‌اند و مرا یاری نموده و با دشمنان من جنگ کرده‌اند، در حق هفتاد هزار تن از همسایگان و نزدیکان شفاعت می‌کنند.»

آیا شما دوست ندارید در قیامت از دوستانتان شفاعت کنید؟ اگر طالب هستید، با دعا کردن به مولا امام عصر(عج) حضرتش را یاری دهید و در قیامت، خود شفیع دیگران باشید.^۱

۹۴. از فقره بالاروشن شد که امیرالمؤمنین علی‌الله^{علیه السلام} پیروان خود را دعا می‌کند و دعايش هم مستجاب خواهد شد. اگر می‌خواهید مشمول دعای آن حضرت باشید، مولا صاحب‌الزمان علی‌الله^{علیه السلام} را فراموش نکنید تا شما نیز از یاران حضرتش محسوب شوید.^۲

۹۵. بلاها و گرفتاریهای مردم، بر اثر گناهان و معاصی پدید می‌آید. می‌دانیم که اکثریت افراد جامعه آن‌گونه که شایسته است، حریم‌الهی رانگه نمی‌دارند و پیوسته به معاصی و گناهان دست می‌یازند و بر همین اساس مستوجب بلا و گرفتاری می‌شوند. اعمال و کارهای نیکی وجود دارد که به واسطه انجام آنها، بلاها دفع می‌شود و گرفتاریها بر طرف می‌گردد.

یکی از آثار دعا برای حضرت صاحب، این است که دعا کننده، به مقدار تلاش و نیت صادقانه خود از بلا خلاص می‌شود و گرفتاری اش کم می‌گردد. اگر آرامش می‌طلبید، پیوسته در دعا برای فرج مولا کوشای بشاید، که إن شاء الله آرامش حقیقی را به دست خواهید آورد.^۳

۹۶. رسول خدا علی‌الله^{علیه السلام} فرمود: «یا علی، تو و شیعیانت از قبرهایتان بیرون می‌آید، در حالی که صور تهایتان همچون ماه شب چهارده می‌درخشد،

۱. ترجمه مکیال، ج ۱، ۱۳۰.

۲. بحار الانوار، ج ۸، ص ۱۲۱.

۳. وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۱۴۷.

سختیها از شما دور شده و محنتها بر طرف گردیده است. زیر عرش سایه می‌گیرید. مردم می‌ترسند، ولی شما ترس ندارید. مردم اندوهگین هستند، ولی شما اندوهی ندارید؛ و در حالی که مردم پای حساب هستند، برای شما مائدہ‌ای گسترده می‌شود.»

امام زمان (عج) تالی تلو امیر المؤمنین علیه السلام اند. پیروانشان هم پیروان علی هستند و دوستدارانشان دوستان وی. اگر بتوانید رضایت آن جناب را تحصیل کنید، در قیامت از همان گروهها خواهید بود. بکوشید پیوسته امامتان را دعا کنید و فرجش را طلب نمایید تا نعمت ولایت را کسب کنید و از ثمرات آن بهره‌مند گردید.^۱

۹۷. در قیامت، درجه شهدا از دیگران برتر و بالاتر است. عالی‌ترین درجه، درجه شهیدان است.

شادمان باشید، که موسی بن جعفر علیه السلام فرموده است: «از برترین درجه‌داران شهدا در روز قیامت، کسی است که خدا و رسول او را در غیاب یاری نموده و از خدا و رسول او دفاع کرده باشد...»

وقتی که در غیبت امام عاشقانه ظهورش را می‌طلبید و برای پیروزی او دعا می‌کنید و سلامتی وی را می‌خواهید، خدا و رسولش را غایبانه یاری نموده‌اید. إن شاء الله در بهشت در اعلا درجه شهدا قرار خواهید گرفت.^۲

۹۸. امام باقر علیه السلام فرمود: «هر کس در راه روا ساختن حاجت برادر مسلمان خود قدم بردارد، خداوند او را با هفتاد و پنج هزار فرشته سایه می‌دهد. هیچ گامی بر نمی‌دارد، مگر اینکه به خاطر، آن حسن‌های برایش نوشته شود و گناهی از او دور گردد و درجه‌ای بالارود.

اگر بگوییم امام عصرمان از ما حاجت خواسته است، تعجب نکنید. او خود

۲. ترجمه مکیال، ج ۱، ص ۶۴۹.

۱. بحار الانوار، ج ۷، ص ۱۴۲.

فرموده است: «برای تعجیل در فرج دعا کنید، که فرج شما در همین است.» اکنون چنانچه خالصانه برای فرجش دعا کنیم، در قیامت نتایج پیش گفته را به دست خواهیم آورد.

ب) چگونه برای فرجش دعا کنیم؟

تاکنون با آثار و برکات دعا برای حصول فرج مولا حضرت قائم(عج) آشنا شدیم. اکنون ببینیم که آیا دعا برای فرج حضرت الفاظ خاصی دارد و یا اینکه می شود بدون استفاده از الفاظ خاص، با هرزبان و بیانی ظهورش را ز حضرت حق طلبید و از آثارش بهره مند گردید.

واقعیت آن است که هرگاه شخصی با نیت صادقانه و از سر دلسوزی، با هرزبان و بیانی، فرج مولا را طلب نماید، خدای سبحان خواسته اش را بی ثمر و دعایش را بی بهره نخواهد گذاشت. ولی در آثار معصومین دعای فرج با الفاظ و عبارات مخصوصی مطرح شده است که چون اهل بیت علیهم السلام «أدری بما فی الْبَيْتِ» هستند، شایسته است سالک پیرو دردمند و هوشمند، به تبعیت از آنان از دعاهای مؤثر استفاده نماید.

در اینجا بخشی از این دعاها را یادآور می شویم:

۱. اگر حال و مجال دعای طولانی را نداشتید، می توانید کوتاه ترین دعا را که در زیر آورده می شود، انتخاب کنید:

«اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِيْكَ وَأَبْنَ وَلِيْكَ وَأَجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.»^۱

۲. الحمد لله امروزه در جامعه اسلامی مان دعای ذیل ورد زبان تمام شیفتگان حضرت مهدی(عج) شده است. شما هم دلساختگی و عشقتان را

۱. رجوع شود به: مَنْ لَا يَحْضُرُهُ الْفَقِيهُ شیخ صدوق، ج ۲، ص ۶۰۷

نشان دهد و تا می‌توانید این دعا را شبانه‌روز قرائت کنید و ضمن آن، عرض حاجت نمایید:

«الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.
اللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةَ ابْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَبَائِهِ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيَأْتِيَ وَحَافِظَاً وَقَائِداً وَ
نَاصِراً وَذَلِيلًا وَعِينَا حَتَّى شُكْنَةَ أَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمْتَعَهُ
فِيهَا طَوِيلًا.»^۱

۳. دعای سوم، از دعای اول و دوم بیشتر است و وقت بیشتری را طلب می‌کند. ولی می‌دانیم که هرچه زحمت بیشتری را تحمل کنیم، نتیجه بیشتر و مطلوب‌تری را به دست خواهیم آورد:

«اللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الْحُجَّةَ بْنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ
عَلَيْهِ وَعَلَى أَبَائِهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ
فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيَأْتِيَ، وَحَافِظَاً، وَقَائِداً وَنَاصِراً وَذَلِيلًا، وَ
مُؤْيِّداً، حَتَّى شُكْنَةَ أَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا وَ
غَرْضاً، وَتَجْعَلَهُ وَذُرِّيَّتَهُ مِنَ الْأَئِمَّةِ الْوَارِثِينَ، اللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَ
انْتَصِرْ بِهِ، وَاجْعَلِ النَّصْرَ مِنْكَ لَهُ وَعَلَى يَدِهِ وَاجْعَلِ النَّصْرَ
لَهُ وَالْفُتْحَ عَلَى وَجْهِهِ وَلَا تُوجِّهِ الْأَمْرَ إِلَى غَيْرِهِ، اللّٰهُمَّ اظْهِرْ بِهِ
دِينَكَ وَسُنْنَةَ نَبِيِّكَ، حَتَّى لَا يَسْتَخِفَنَّ بَشَرٌ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ
أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ، اللّٰهُمَّ إِنِّي أَزْغَبُ إِلَيْكَ فِي دُوَلَةِ كَرِيمَةٍ تُعَزِّزُ بِهَا
الإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذَلِّلُ بِهَا النُّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ
الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَاجْمَعْ لَنَا خَيْرَ الدَّارَينَ،

وأقض عننا جميع ما أثحب فيهما، واجعل لنا في ذلك الخيرَةَ
بِرَحْمَتِكَ وَمِنْكَ فِي عَافِيَةَ، أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَزِدْنَا مِنْ
فَضْلِكَ وَيَدِكَ الْمَلَأُ، فَإِنَّ كُلَّ مَغْطِيٍ يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِهِ وَعَطَاءَكَ
يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ.»^١

٤. دعای مفصل آتی، دعایی است که حضرت امام رضا علیه السلام برای فرج مولا
امام زمان (عج) قرائت فرموده‌اند. در عظمتش همین بس که امام رضا علیه السلام با اینکه
خود حسب ظاهر به ولایت عهدی نایل شده بودند، فرج آل محمد را فقط در فرج
امام قائم علیه السلام معرفی فرموده‌اند:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفِعْ عَنِّي وَلِيَكَ وَ
خَلِيفَتِكَ، وَخُجَّيْتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَلِسَانِكَ الْمُغَيْرِ عَنْكَ بِإِذْنِكَ
النَّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النَّاظِرَةِ فِي بَرِيَّتِكَ، وَشَاهِدِكَ عَلَى
عِبَادِكَ الْحَاجَ الْمُجَاهِدِ الْمُجْتَهِدِ عَبْدِكَ الْعَائِدِ بِكَ. اللَّهُمَّ وَ
أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ
وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ
وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ، بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مِنْ حَفْظَتَهُ بِهِ.
وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ وَأَبَائِهِ أَئْمَانِكَ، وَدَعَائِمَ
دِينِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ. وَاجْعَلْهُ فِي وَدِيَعَتِكَ الَّتِي
لَا تَضِيعُ، وَفِي جَوَارِكَ الَّذِي لَا يُخْفَرُ، وَفِي مَنْعَكَ وَعَزْكَ الَّذِي
لَا يُقْهَرُ، اللَّهُمَّ وَآمِنْهُ بِأَمَانِكَ الْوَثِيقِ، الَّذِي لَا يُخْذِلُ مَنْ أَمْسَتَهُ
بِهِ وَاجْعَلْهُ فِي كَنْفِكَ الَّذِي لَا يُضَامِ مَنْ كَانَ فِيهِ. وَانْصُرْهُ
بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ وَأَيْدِهِ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ، وَقُوَّهِ بِقُوَّتِكَ وَأَزْدَفْهُ
بِمَلَائِكَتِكَ، اللَّهُمَّ وَالِّيْهِ مَنْ فَالَّهُ وَعَادِ مِنْ غَادَاهُ وَالْيِسْنَهُ

يَرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَحُفَّةَ بِالْمَلَائِكَةِ حَفَا، اللَّهُمَّ وَبِلَغْهُ أَفْضَلَ مَا
 بَلَغْتَ الْقَائِمِينَ بِقِسْطِكَ مِنْ أَثْبَاعِ النَّبِيِّنَ اللَّهُمَّ اشْعَبْ
 بِهِ الصَّدْعَ وَأَرْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَأَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ
 زَيَّنْ بِطُولِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَأَيَّذْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ بِالرُّغْبِ
 وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِ
 سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الْقَائِمَ الْمُنْتَظَرُ وَالْإِمَامُ الَّذِي بِهِ
 تَسْتَصِيرُ وَأَيَّذْهُ بِنَصْرِ عَزِيزٍ وَفَتْحٍ غَرِيبٍ وَوَرَثَةَ
 مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَفَارِبِهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا وَأَخْرِيَ بِهِ سُنْنَةَ
 نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ
 مَخَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ وَقَوْ نَاصِرَهُ وَاخْذُلْ خَازِلَهُ وَدَمِدِمْ عَلَى
 مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِرْ عَلَى مَنْ غَشَّهُ اللَّهُمَّ وَاقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ
 الْكُفَّرِ وَعَمَدَهُ وَدَعَائِمَهُ وَالْقُوَّامَ بِهِ وَاقْصِيمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالِ
 وَشَارِعَةَ الْبِدَعَةِ وَمُمِيَّةَ السُّنْنَةِ وَمُقَوِّيَّةَ الْبَاطِلِ وَأَذْلِلْ بِهِ
 الْجَبَارِينَ وَأَبْرِزْ بِهِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ
 حَيْثُ كَانُوا وَأَيْنَ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَفَارِبِهَا وَبَرَّهَا
 وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دَيَارًا وَلَا ثُبُقَيَّ
 لَهُمْ أَثَارًا، اللَّهُمَّ وَطَهَّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ
 وَأَعِزْ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَخْرِيَ بِهِ سُنْنَ الْمُرْسَلِينَ وَذَارِسَ
 حُكْمِ النَّبِيِّنَ وَجَدَدْ بِهِ مَا مُحِيَّ مِنْ دِينِكَ وَبُدُّلَ مِنْ حُكْمِكَ
 حَتَّى تُعِيدَ دِينِكَ بِهِ وَعَلَى يَدِيهِ غَضَّا جَدِيدًا صَحِيْحًا مَحْضًا
 لَا عَوْجَ فِيهِ وَلَا بُدْعَةَ مَعْهُ حَتَّى تُنْبَرِ بِعَدْلِهِ ظُلْمَ الْجَوْرِ وَتُطْفَئِ
 بِهِ نِيرَانَ الْكُفَّرِ وَتُظْهِرَ بِهِ مَغَاقدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ الْعَدْلِ
 وَتُوَضِّحَ بِهِ مُشْكِلَاتَ الْحُكْمِ اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي
 اسْتَظْهَضْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاضْطَفَيْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَاضْطَفَيْتَهُ عَلَى

عبادِكَ وَائْتَمَّتُهُ عَلَى غَيْرِكَ وَعَصَمَتُهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَأَتُهُ
 مِنَ الْعَيُوبِ وَطَهَرَتُهُ مِنَ الرَّجْسِ وَصَرَفَتُهُ عَنِ الدُّنْسِ وَسَلَّمَتُهُ
 مِنَ الرَّئِبِ، اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهُدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطَّامِةِ
 أَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْبًا وَلَمْ يَأْتِ حَوْبًا وَلَمْ يَرْتَكِبْ لَكَ مَغْصِيَةً وَلَمْ
 يُضْيِعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْتَكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً
 وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيعَةً وَأَنَّهُ الْإِمَامُ التَّقِيُّ الْهَادِيُّ الْمُهَتَّدِيُّ
 الظَّاهِرُ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ الرَّاضِيُّ الرَّكِيُّ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى
 آبَائِهِ وَأَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَأَهْلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمَّتِهِ وَجَمِيعِ
 رَعِيَّتِهِ مَا تُقْرِبُهُ عَيْنَهُ وَتَشْرِبُهُ نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكُ الْمُمْلَكَاتِ
 كُلُّهَا قَرِيبَهَا وَبَعِيدَهَا وَعَزِيزَهَا وَذَلِيلَهَا حَتَّى يَجْرِي حُكْمُهُ
 عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَيَغْلِبَ بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ، اللَّهُمَّ وَأَسْلُكْ بِنَاءَ عَلَى
 يَدِيهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَاجَةَ الْعَظِيمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى الَّتِي
 يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْفَالِى وَيُلْحَقُ بِهَا التَّالِى اللَّهُمَّ وَقَوْنَا عَلَى طَاعَتِهِ
 وَثَبَّتَنَا عَلَى مُشَايِعَتِهِ وَامْتَنَّ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي
 حِزْبِهِ الْقَوَامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ
 بِمُنَاصَحتِهِ حَتَّى تَخْشَرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْضَارِهِ وَأَغْوَانِهِ وَ
 مُقْوِيَّةِ سُلْطَانِهِ، اللَّهُمَّ حَصَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ ذَلِكَ
 كُلُّهُ مِنَّا لَكَ خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبُّهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى
 لَا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطَّلِبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ وَحَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ
 وَتَجْعَلْنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَلَا تَبَثَّنَا فِي أَمْرِهِ بِالسَّأَمَةِ وَالْكَسْلِ
 وَالْفَتْرَةِ وَالْفَشَلِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَشَهِّدُ بِهِ لِدِينِكَ وَتُعَزِّزِ بِهِ
 نَصْرَ وَلِيكَ وَلَا تَسْتَبِّدْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا
 عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَبِيرٌ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ وَ
 حَصَّلَ عَلَى وُلَاةِ عَهُودِهِ وَبَلَغُهُمْ آمَالَهُمْ وَرِزْقُهُمْ فِي آجَالِهِمْ

وَانْصُرْهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا أَسْتَدَّ إِلَيْهِمْ مِنْ أَمْرٍ دِينُكَ وَاجْعَلْنَا
لَهُمْ أَعْوَانًا وَعَلَى دِينِكَ أَنْصَارًا وَصَلَّ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ
الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ اللَّهُمَّ فَإِنَّهُمْ مَعَادُنَ كَلِمَاتِكَ وَخُزَانُ عِلْمِكَ وَ
وُلَادُ أَمْرِكَ وَخَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
أَوْلِيَاءِكَ وَسَلَائِلُ أَوْلِيَائِكَ وَصِفْرَتُكَ وَأَوْلَادُ أَصْفِيَاءِكَ
صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَ
شَرِكَاؤُهُ فِي أَمْرِهِ وَمُغَاوِثُهُ عَلَى طَاعَتِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ
جِنْسَةً وَسِلَاحَةً وَمَفْرَعَةً وَأَنْسَهُ الَّذِينَ سَلَوا عَنِ الْأَهْلِ وَ
الْأَوْلَادِ وَتَجَافَوْا الْوَطَنَ وَعَطَلُوا الْوَثِيرَ مِنَ الْمِهَادِ قَدْ رَفَضُوا
تِجَارَاتِهِمْ وَأَضَرُوا بِمَعَايِشِهِمْ وَفُقِدُوا فِي أَنْدِيَتِهِمْ بِغَيْرِ غَيْرِهِ
عَنْ مِصْرِهِمْ وَخَالَفُوا الْبَعِيدَ مِمَّنْ غَاضَدُهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ وَ
خَالَفُوا الْقَرِيبَ مِمَّنْ حَدَّ عَنْ وَجْهِهِمْ وَأَسْتَكَفُوا بَعْدَ التَّذَابُرِ
وَالتَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ وَقَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِّلَةِ بِغَاجِلِ حُطَامِ
مَنَ الدُّنْيَا فَاجْعَلْهُمُ اللَّهُمَّ فِي حَرَزِكَ وَفِي ظِلِّ كَنْفِكَ وَرُدَّ
عَنْهُمْ بَأْسَ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِمْ بِالْعَدَاوَةِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَجْزَلْ لَهُمْ
مِنْ دَعْوَتِكَ مِنْ كِفَايَتِكَ وَمَعْوِنَتِكَ لَهُمْ وَتَأْيِيْدِكَ وَنَصْرِكَ
إِيَّاهُمْ مَا تُعِينُهُمْ بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ وَأَزْهِقْ بِحِقَّهُمْ بِأَطْلَلَ مَنْ أَزَادَ
إِطْفَاءَ نُورِكَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَمْلَاءَ بِهِمْ كُلَّ أَفْقِ
مِنَ الْأَفَاقِ وَقُطِّرَ مِنَ الْأَقْطَارِ قِسْطًا وَعَدْلًا وَمَرْحَمَةً وَفَضْلًا
وَأَشْكُرْ لَهُمْ عَلَى حَسْبِ كَرْمِكَ وَجُودِكَ وَمَا مَنَّتْ بِهِ عَلَى
الْقَائِمِينَ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَذْخَرْ لَهُمْ مِنْ ثَوَابِكَ مَا تَرْفَعُ
لَهُمْ بِهِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ تَفْعُلُ مَا شَاءَ وَتَحْكُمُ مَا شَرِدَ أَمِينَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ. ^۱

۵. دعای مُفصل ذیل که از نایب خاص اول امام عصر(عج)-عمروی-روایت شده است، نشان می دهد که امام زمان(عج) نیز برای فرجشان دعا می فرمایند و در تمام اوقات منتظر فرمان حضرت حق برای ظهور خویش هستند. شما هم برای تحقق دولت کریمه آل محمد و جهت دفع گرفتاریها و ناراحتیهای خود و دیگران، تا می توانید، قرائت آن را مستمرًّا ادامه دهید:

«اللَّهُمَّ عَرَفْنِي نَفْسَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي نَفْسَكَ، لَمْ أَعْرِفْ
رَسُولَكَ، اللَّهُمَّ عَرَفْنِي رَسُولَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي رَسُولَكَ،
لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ، اللَّهُمَّ عَرَفْنِي حُجَّتَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي
حُجَّتَكَ، ضَلَّتُ عَنْ دِينِي، اللَّهُمَّ لَا تُمْثِنِنِي مِيَةً جَاهِلِيَّةً، وَلَا تُزِغْ
قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي بِوِلَايَةٍ مِنْ فَرَضْتَ
عَلَيَّ طَاعَةَ مِنْ وِلَايَةٍ وُلَادَةَ أَمْرِكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَإِلَيْهِ حَتَّىٰ وَالْيَتُّ وُلَادَةَ أَمْرِكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
وَالْخَسَنَ وَالْخُسَيْنَ وَعَلَيَّاً وَمُحَمَّداً وَجَعْفَراً وَمُوسَى وَعَلَيَّاً
وَمُحَمَّداً وَعَلَيَّاً وَالْخَسَنَ وَالْخُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، اللَّهُمَّ فَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ، وَاسْتَعْمِلْنِي
بِطَاعَتِكَ، وَلَيْنَ قَلْبِي بِوِلَيَّ أَمْرِكَ، وَغَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ
خَلْقَكَ، وَثَبِّتْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلَيَّ أَمْرِكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ،
فَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ وَأَمْرِكَ يَنْتَظِرُ، وَأَنْتَ الْعَالَمُ غَيْرُ
مُعْلَمٍ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِكَ وَلِيَكَ فِي الْإِذْنِ لَهُ بِإِظْهَارِ
أَمْرِهِ وَكَشْفِ سِرِّهِ، فَصَبَرْنِي عَلَى ذَلِكَ حَتَّىٰ لَا أُحِبَّ تَغْجِيلَ
مَا أَخْرَتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، وَلَا أَكْشَفَ مَا سَتَرْتَ وَلَا أَبْخُثَ
عَمَّا كَتَمْتَ، وَلَا أَنْازِعَكَ فِي تَذْبِيرِكَ، وَلَا أَقُولُ لِمَ وَكَيْفَ وَ
مَا بَالٌ وَلِيَ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَقَدِامَتَّنَّا إِلَّا زُضُّ مِنَ الْجَوْنِ، وَ
أَفَوْضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِينِي وَلَيَّ

أَمْرِكَ ظَاهِرًا نَافِذًا لِلْأَمْرِ، مَعَ عِلْمِي بِأَنَّكَ السُّلْطَانَ وَالْقُدْرَةَ
 وَالْبُرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْمَشِيَّةَ وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ، فَافْعُلْ ذَلِكَ بِي وَ
 بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى شَنَّظَرَ إِلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ
 ظَاهِرًا لِلْمَقَاوَلَةِ، وَاضْبَحَ الدَّلَالَةَ هَادِيًّا مِنَ الضَّلَالَةِ، شَافِيًّا
 مِنَ الْجَهَالَةِ، أَبْرِزَ يَا رَبَّ مُشَاهِدَتَهُ، وَثَبَّتَ قَوْاعِدَهُ، وَاجْعَلْنَا
 مِمَّنْ تَقِرُّ عَيْنَهُ بِرُؤْيَتِهِ، وَأَقِمْنَا بِخَدْمَتِهِ، وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلْتِهِ،
 وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ، اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَ
 ذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
 خَلْفِهِ وَعَنْ يَمْينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ
 بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيقُ مَنْ حَفِظْتَ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ
 وَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، اللَّهُمَّ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ، وَزِدْ فِي
 أَجْلِهِ، وَأَعِنْهُ عَلَى مَا وَلَيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ، وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ
 فَإِنَّهُ الْهَادِيُّ الْمُهَتَّدِيُّ وَالْقَائِمُ الْمَهْدَىُّ وَالْطَّاهِيرُ التَّقِيُّ الزَّكِيُّ
 النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهَدُ، اللَّهُمَّ وَلَا
 تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمْدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَا، وَلَا
 تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْأَيْمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ
 وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ، حَتَّى لَا يُقْنِطَنَا طُولُ غَيْبَتِهِ مِنْ
 ظُهُورِهِ وَقِيَامِهِ، وَيَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيْقِينُنَا فِي قِيَامِ
 رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيٍ وَ
 تَنْزِيلٍ، وَقُوَّةَ قُلُوبَنَا عَلَى الْأَيْمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ
 مِنْهَاجَ الْهُدَى، وَالْمَحَجَّةَ الْعَظِيمِيَّةِ، وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى، وَقَوْنَا
 عَلَى طَاعَتِهِ، وَثَبَّتَنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ، وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَأَغْوَانِهِ وَ
 أَنْصَارِهِ وَالرَّاضِيَّينَ بِفِعْلِهِ، وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاةِنَا،
 وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّنَا وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ، لَا شَاكِرِينَ وَ

لَنَاكِتِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ، اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَاجَهُ وَأَيَّدْهُ
 بِالنُّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَازِلِيهِ وَدَمِّنْ عَلَى مَنْ
 نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرَ بِهِ الْحَقَّ وَأَمْتَ بِهِ الْجَوَرَ وَاسْتَنْقَذْ
 بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذُّلَّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَاقْتُلْ بِهِ
 جَبَابِرَةَ الْكُفَّرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَارِينَ
 وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِزْ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِثِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَ
 الْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرَّهَا وَبَحْرَهَا وَ
 سَهْلَهَا وَجَبَلَهَا، حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دَيْارًا، وَلَا تُبْقَى لَهُمْ أَثَارًا،
 طَهَّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ، وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ، وَجَدَّذْ بِهِ
 مَا افْتَحْتَ مِنْ دِينِكَ، وَأَضْلَعْ بِهِ مَا بُدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُيَّرْ مِنْ
 سُنْنِكَ، حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدِيهِ غَضَّاً جَدِيدًا صَحِيْحًا
 لَا عِوْجَ فِيهِ وَلَا بُدْعَةَ مَعَهُ، حَتَّى تُطْفَئِ بِعَدْلِهِ نِيزَانَ الْكَافِرِينَ،
 فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخَلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ، وَازْتَضَيْتَهُ لِنُضْرَةِ
 دِينِكَ، وَاضْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ، وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ، وَبَرَأَتَهُ مِنَ
 الْغُيُوبِ، وَاطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ، وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ، وَطَهَّرْتَهُ مِنَ
 الرِّجْسِ، وَنَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى
 أَبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ، وَعَلَى شَيْعَتِهِ الْمُتَّجَبِينَ، وَبَلَّغْهُمْ مِنْ
 أَمْالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَ
 شُبُّهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ، وَلَا نَسْطَلِبَ بِهِ إِلَّا
 وَجْهَكَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُوُ إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيَّنَا وَغَيَّبَنَا وَلَيَّنَا،
 وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا، وَوُقُوعَ الْفَتْنَ بِنَا، وَتَظَاهَرُ الْأَعْذَاءُ عَلَيْنَا،
 وَكَثْرَةُ عَدُوْنَا، وَقِلَّةُ عَدِّنَا، اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ بِفَتْحِ مِنْكَ شَعْجَلُهُ،
 وَنَصِيرِ مِنْكَ تُعزَّهُ، وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهُ الْحَقِّ أَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِرَوْلِيْكَ فِي إِظْهَارِ عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ،

وَ قُتْلٌ أَعْذَاكَ فِي بِلَادِكَ، حَتَّى لَا تَدْعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ الْعَامَةِ إِلَّا
فَصَمَّتَهَا، وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْتَنَّهَا، وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنَّهَا، وَلَا رُكْنًا إِلَّا
هَدَمْتَهَا، وَلَا حَدًا إِلَّا فَلَّتَهَا، وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلَتَهَا، وَلَا زَايَةً إِلَّا
نَكْسَتَهَا، وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلَتَهَا، وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلَتَهَا، وَأَزْمِهْمُ يَا
رَبِّ بِحْرِكَ الدَّامِغِ، وَأَضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ القَاطِعِ، وَبِأَسِكَ الَّذِي
لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ، وَعَذْبُ أَعْذَاكَ وَأَعْذَاءَ دِينِكَ وَ
أَعْذَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِهِ وَلِيَكَ وَأَيْدِي عِبَادِكَ
الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ أَكْفِ وَلِيَكَ وَخُجْتَكَ فِي أَرْضِكَ هُولَ عَدُوِّهِ
وَكَيْدَ مَنْ كَادَهُ، وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ، وَاجْعَلْ ذَايَرَةَ السُّوءِ عَلَى
مَنْ أَزَادَ بِهِ سُوءًا، وَاقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ، وَأَزْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ، وَ
رَلَزِلْ أَقْدَامَهُمْ، وَخُذْهُمْ جَهَرَةً وَبَغْتَةً وَشَدَّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ، وَ
أَخْرِهِمْ فِي عِبَادِكَ، وَالْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ، وَأَسْكِنْهُمْ أَسْفَلَ
نَارِكَ وَأَحْطِ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ، وَأَضْلِلْهُمْ نَارًا، وَاحْشُ قُبُورَ
مَوْتَاهُ نَارًا، وَأَضْلِلْهُمْ حَرَّ نَارِكَ، فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ
اتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ وَأَضَلُّوا عِبَادِكَ وَأَخْرَبُوا بِلَادِكَ، اللَّهُمَّ وَ
أَخِي بِوَلِيَّكَ الْقُرْآنَ وَأَرِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لِظُلْمَةِ فِيهِ، وَأَخِي بِهِ
الْقُلُوبَ الْمَقِيتَةِ، وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغْرَةِ، وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ
الْمُخْتِلَفَةَ عَلَى الْحَقِّ، وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَالْأَحْكَامَ
الْمُهْمَلَةَ، حَتَّى لَا يَنْقُنْ حَقًّا إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا
رَبِّ مِنْ أَغْوَانِهِ وَمُقَوِّيَّةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَ
الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ، وَمِنْ لَا خَاجَةَ بِهِ إِلَى
التَّقْيَةِ مِنْ خَلْقِكَ، وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضُّرَّ وَتُجِيبُ
الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْغَظِيمِ، فَاكْشِفُ
الضُّرُّ عَنْ وَلِيَكَ وَاجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِّنْتَ لَهُ

اللَّهُمَّ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ أَلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَلَا
تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ أَلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ
أَهْلِ الْحَنَقِ وَالْغَيْظِ عَلَى أَلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، فَإِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ، فَأَعِذْنِي وَاسْتَجِرْ بِكَ فَأَجِرْنِي، اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزاً عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَ
الآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبَيْنَ أَمِينَ رَبَّ الْعَالَمَيْنَ». ^۱

از طریق زیارت

اگر در جامعه شخصی ارزش و اعتبار داشته باشد و به دیده ما بزرگ و محترم جلوه کند، سعی خواهیم کرد که از نزدیک به دیدن او برویم و با احترام خاصی تجلیلش نماییم و به او نشان دهیم که ارادتمندش هستیم و از جان و دل دوستش داریم. چراکه فکر می کنیم اگر روزی دچار گرفتاری شدیم، می توانیم از نفوذ و اعتبارش استفاده کنیم. برای همین، خوب است که از پیش محبتیش را جلب کرده باشیم.

امام‌شناس می داند که امام زمان (عج) از همه شخصیت‌های روی زمین بزرگ‌تر است و در پیشگاه حق از همه محبوب‌تر، با اعتبار تر و بالهمیت‌تر است و خود بِإذن الله بر انجام هر امری قدرت دارد و از دانش بی پایان الهی بهره و افربده است. و باز می داند که امام (عج) در هرجاکه باشد، صدای او را می شنود و از خواسته‌ها و گرفتاری‌ها یش آگاهی کامل دارد، و چنانچه خواسته‌ها یش را مطرح کند و رهایی از گرفتاری‌ها را خواستار شود، از امدادهای غیبی امام (عج) بهره‌مند خواهد شد.

اگر متن زیارت‌نامه‌های واصل از معصومین علیهم السلام مورد تعمق و ژرفانگری قرار

گیرد، روشن خواهد شد که زیارت‌نامه‌ها، همگی برای ارتباط و تشریف ظاهری و باطنی به آن بزرگواران است. اکنون که این راه برایمان گشوده شده، بکوشیم از این طریق در همهٔ حالات خوشی و گرفتاری با امام خود ارتباط برقرار کنیم. اما اگر توفیق همیشگی را نداشتم، باز هم غفلت نکنیم که امام علیه السلام پناهگاه پناه‌جویان است. پس هرگاه دچار گرفتاری شدیم، برای دفع آن، یکی از زیارت‌نامه‌های ذیل را انتخاب کنیم و تا حصول نتیجه عرض حاجت نماییم، که إن شاء الله به مراد نایل خواهیم شد:

۱. حضرت صاحب(عج) به نایب خاص خود - محمد حمیری - زیارتی تعلیم فرموده‌اند که بعدها به «زیارت آل یس» معروف شده است. این زیارت، از هر جهت مورد توجه اولیاء الله است. در همهٔ حال می‌شود آن را قرائت کرد؛ ولی اگر در مکانهای مقدس و زمانهای اختصاصی حضرت صاحب(عج) قرائت گردد، تأثیر بهتر و بیشتری خواهد داشت. اکنون متن آن را می‌خوانیم:

«سَلَامُ عَلَى الْيَسِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ذَاعِيَ اللَّهِ وَرَبِّانِيَ أَيَّاتِهِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدِيَانَ دِينِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ
وَنَاصِرَ حَقِّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَذَلِيلَ إِرَادَتِهِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا تَالِيَ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجِمَانَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي أَنَاءِ لَيْلَكَ
وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ
الَّذِي ضَمِنَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ
الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعَدَأْ غَيْرَ مَكْذُوبٍ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَءُ وَتُبَيِّنُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُحَلِّي وَتَقْنُتُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ
وَتُكَبِّرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

حين تُصبح و تُمسى، السلام عليك في الليل إذا يغشى و
النهار إذا تجلى، السلام عليك أيها الإمام المأمور، السلام
عليك أيها المقدم المأمول، السلام عليك بح羣ا مع السلام
أشهدك يا مولاي أني أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له
وأن محمدًا عبده ورسوله لاحبيب إلا هو وآهله وأشهدك يا
مولاي أن علياً أمير المؤمنين حجته وحسن حجته و
الحسين حجته وعلي بن الحسين حجته ومحمد بن علي
حجته وعيسى بن محمد حجته وموسى بن جعفر حجته و
علي بن موسى حجته ومحمد بن علي حجته وعلي بن محمد
حجته وحسن بن علي حجته وأشهد أنك حجة الله أنتم الأول
والآخر وأن رجلكم حق لا زيف فيها يوم لا ينفع نفساً
إيمانها لم تكن أمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيراً وأن
الموت حق وأن ناكراً ونكيراً حق وأشهد أن النشر حق
والبعث حق وأن الصراط حق و المرصاد حق والميزان حق
وال衡秤 حق والحساب حق والجنة و النار حق والوعد
والوعيد بهما حق يا مولاي شقي من خالفكم و
سعد من أطاعكم فاشهد على ما أشهدتك عليه و أنا ولئ لك
بريء من عدوك فالحق مارضيتموه و الباطل ما سخطتموه
و المعروف ما أمرتم به و المنكر ما نهيت عنده فنفسى مؤمنة
بـ الله وحده لا شريك له و بـ رسوله و بـ أمير المؤمنين و بـكم يا
مولاي أولكم و آخركم و نصرتى معدة لكم و موعدتى خالصة
لهم أمين أمين».

و بعد از آن، این دعا خوانده شود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ

نُورِكَ وَأَنْ تَفْلِأَ قَلْبِي نُورَالْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَالْإِيمَانِ وَ
 فِكْرِي نُورَالنِّيَّاتِ وَعَزْمِي نُورَالْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَالْعَمَلِ وَ
 لِسَانِي نُورَالصَّدْقِ وَدِينِي نُورَالْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي
 نُورَالضَّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَالْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَالْمُؤَالَاتِ
 لِمُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى الْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَ
 مِيثَاقِكَ فَتَغْشَيْنِي رَحْمَتُكَ يَا وَلِيَّ يَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ حُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيقَتَكَ فِي بِلَادِكَ وَالْدَّاعِي إِلَى
 سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ
 الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ
 وَالصَّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ
 النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاهَةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ
 مَنْ تَقْمَضَ وَأَرْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى (الْغَمَاءِ) الَّذِي يَمْلَأُ
 الْأَرْضَ عَذْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلَيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ
 طَاعَتْهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ
 تَطْهِيرًا، اللَّهُمَّ انْصُرْ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلَيَاءِكَ
 وَأَوْلَيَاءِهِ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ، اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ
 شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ
 مِنْ أَنْ يُوَصَّلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ
 وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيْدِهِ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيَّهِ وَاحْذَلْ
 خَازِلِيَّهِ وَاقْصِمْ قَاصِمِيَّهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفَّرِ وَاقْتُلْ بِهِ
 الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ
 مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرَّهَا وَبَحْرَهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ

عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ
مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَغْوِانِهِ وَأَتَبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي أَلِّ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَخْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ
اَمِنَ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».١

۲. زیارت «سلام‌الله الكامل الشامل الشامل العام...» هم در زمرة زیارت‌های اختصاصی حضرت قائم(عج) است. می‌توان آن را با آداب و شرایطش قرائت کرد و از امدادهای حضرت بهره‌مند شد. ۲

۳. روز جمعه، از ایام اختصاصی حضرت صاحب(عج) است. به همین مناسبت، از ائمه طاهرين علیهم السلام زیارت مخصوص برای حضرت قائم(عج) نقل گردیده است. می‌توان با حضور در یکی از مکانهای مقدس، و اگر مقدور نبود، در یکی از مساجد و یا مکانهای نماز جمعه، با انتظار ظهور آن وجود مقدس و دعا برای فرج آن عزیز، خواسته‌ها و گرفتاریهای خود را ضمن قرائت زیارت مطرح نمود. اکنون متن آن را می‌خوانیم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ
فِي خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ
وَيُفَرِّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
وَعَلَى أَلِّيَّتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَلَ اللَّهُ لَكَ مَا
وَعَدَكَ مِنَ النُّخْرِ وَظُهُورِ الْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
أَنَامَوْلَاكَ عَارِفٌ بِأَوْلَيْكَ وَأَخْرِيَكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَ

۱. رجوع شود به: احتجاج طبرسی، (چاپ بیروت)، ج ۲، ص ۴۹۲.

۲. رجوع شود به صفحه ۷۶ همین کتاب.

يَا أَلِّي بَيْتِكَ وَأَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَالْحَقِّ عَلَى يَدِيكَ وَ
أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي
مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ لَكَ وَالْتَّابِعِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلَى أَغْذَائِكَ
وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدِيكَ فِي جُمْلَةِ أُولِيَّائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا
صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا
يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ
لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدِيكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيِّفِكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ
فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرامِ وَ
مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالإِجَارَةِ فَأَضِيفُنِي وَأَجِرْنِي صَلَواتُ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ». ^۱

۴. زیارت چهارم، از زیارت‌های کوتاه و دلنشیں است که بنا به نقلی، حضرت صاحب(عج) فرموده‌اند: «من آن را دوست دارم.» اگر شما به وسیله این زیارت حضرت را زیارت کنید، آن وجود مقدس را خوشحال کرده‌اید. امید است آن وجود مقدس نیز با برآوردن خواسته‌ها و حاجتها یتان شمارا خوشحال نماید. متن آن را با هم می‌خوانیم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنْ أُولِيَّائِهِ وَحُجَّجِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
آبائِكَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَضْطَاحِكَ وَأَنْضَارِكَ
وَأَحْبَابِكَ وَأَشْيَاعِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى مَنْ تُحِبُّ السَّلَامُ
عَلَيْهِ». ^۲

۱. رجوع شود به: مفاتیح الجنان شیخ عباس قمی، زیارت امام زمان در روز جمعه.

۲. رجوع شود به: فوز اکبر در توصلات به امام منظر، ص ۷۲.

از طریق صلووات

در عظمت ثواب و برکات صلووات بر محمد و آل محمد، همین بس که معصومین - عليهم صلواة الله - فرموده اند: «صلوات، وسیله قبولی اعمال و مستجاب شدن دعا و موجب دفع هم و غم و شک از قلب انسان است.»

انبیای گذشته، صلووات را موجب تقریب به خدای بزرگ و رسیدن به مقامات عالیه می شناخته اند و به جهت دفع گرفتاری، از صلووات بهره می گرفته اند. ملایک هم آثار صلووات را به همین گونه شناخته اند.

پس ما می توانیم به پیروی از انبیاء، ملایک و اهل بیت، از طریق صلووات با امامان ارتباط برقرار کنیم و خواسته ها و گرفتاریها یمان را عرضه بداریم و امید آن داشته باشیم که امام (عج) با چشم پدری فرزندان خود را یاری فرمایند.

در این فصل، به بیان صلووات ذیل بسته می کنیم و امید آن داریم که عاشقان دل سوخته، با بهره گیری از آن، از انوار تابناک امام عصر (عج) مستفیض و به خواسته ها و حوایج خود نایل گردند:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ قَلِيلٍ وَابْنِ أُولَيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا، اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أُولَيَائِكَ وَأُولَيَائِهِ وَشَيْعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمُ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ طَاغٍ وَبَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَغْهُ مِنْ أَنْ يُوَضَّلَ إِلَيْهِ بِسُوءِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيَّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ثَاصِرِيهِ وَاحْذُلْ خَازِلِيهِ وَاقْصِيمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكَفَرَةِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مُشَارِقِ الْأَرْضِ وَمُغَارِبِهَا وَبَرَّهَا وَبَحْرَهَا وَسَهْلَهَا وَجَبَلَهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ

عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَاجْعُلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَغْوَانِهِ وَأَتَبَاعِهِ
وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا
يَخْدَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ رَبُّ الْعَالَمِينَ آمِينَ». ^۱

از طریق نماز

همه ما با نمازهای واجب پنجگانه آشنا هستیم؛ ولی از طریقه نمازهای مستحبتی و نمازهای حاجت شناخت کافی نداریم. معصومین علیهم السلام در آثار گرانقدر خودروش قرائت این گونه نمازهای را بیان فرموده‌اند. شایسته است پیروان مخلص، همان‌گونه که معصومین دستور داده‌اند، عمل نمایند و از پیش خود چیزی کم و یا زیاد نکنند، که «أهل البيت أدرى بما في البيت».

روش توسل به امام عصر(عج) از طریق قرائت نماز، به صور گوناگون مطرح شده است که در سطور آتی، چند روش مجاز و سودمند را که سالکان طریق پسندیده‌اند، بیان می‌کنیم و امید آن داریم که حاجتمندان سوخته‌دل به خواسته‌های خود نایل گردند.

۱. هرگاه خواستید به این توسل عمل کنید، اول به قصد زیارت حضرت صاحب الزمان(عج) غسل کنید، سپس وضو بگیرید و دورکعت نماز بخوانید. در رکعت اول، بعد از قرائت سوره «حمد»، سوره «إِنَّا فَتَحْنَا» را قرائت کنید و در رکعت دوم، بعد از خواندن سوره «حمد»، سوره «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحِ» را تلاوت نمایید. پس از خاتمه نماز، متن ذیل را که زیارت حضرت صاحب الزمان(عج) است در زیر آسمان و در هوای آزاد غیر مسقف، رو به قبله و در حالت ایستاده با تضرع و زاری و استعانت از حضرت و توسل به آن وجود مقدس تلاوت نمایید، که إن شاء الله حاجتتان برآورده خواهد شد.

«سَلَامُ اللَّهِ الْكَاملُ التَّامُ الشَّامِلُ الْعَامُ، وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ
بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَةُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ، وَ
خَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ، وَسُلَالَةِ النُّبُوَّةِ وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ
وَالصَّفْوَةِ، صَاحِبِ الزَّمَانِ وَمُظَهِّرِ الْاِيمَانِ وَمُلْقِنِ
أَحْكَامِ الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاسِيرِ الْعَدْلِ فِي الطَّولِ وَ
الْعُرْضِ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ، وَابْنِ
الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِيْنَ، الْوَصِيِّ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيَيْنَ،
الْهَادِيِّ الْمَغْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ الْمَغْصُومِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِيْنَ الْمُسْتَضْعِفِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُذَلَّ الْكَافِرِيْنَ
الْمُتَكَبِّرِيْنَ الظَّالِمِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَيِّ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الرَّهْزَاءِ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَئِمَّةِ الْخُجَّاجِ الْمَغْصُومِيْنَ
وَالْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلامَ
مُخْلِصِ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ، أَشْهُدُ أَنَّكَ الْإِمَامَ الْمَهْدِيَّ قَوْلًا وَفِعْلًا
وَأَنْتَ الَّذِي تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا،
فَعَجَلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ؛ وَقَرَبَ زَمَانَكَ وَكَثُرَ
أَنْصَارَكَ وَأَغْوَانَكَ، وَأَنْجَرَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِيْنَ،
وَنَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً
وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا بْنَ
رَسُولِ اللَّهِ.»

در اینجا هر حاجتی که دارید، از حضرت صاحب الزمان بخواهید و پس از بیان

حاجت بگویید:

«فَاسْفَعْ لِي فِي نَجَاجِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِعِلْمِي أَنَّ
كَمْ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَقَامًا مَحْمُودًا، فَبِحَقِّ مَنِ
أَخْتَصَّكُمْ بِأَمْرِهِ، وَأَرْتَضَكُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّأنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ، سَلِ اللَّهُ تَعَالَى فِي نُجُوحِ طَلْبَتِي وَإِجَابَتِي دَغْوَتِي وَ
كَشْفَ كُرْبَتِي.»^۱

۲. طریقه این نماز که به «نماز حضرت امام زمان (عج)» معروف است، به این صورت است که شخص حاجتمند با نیت و قصد توسل به حضرت صاحب (عج)، دورکعت نماز - به نحو زیر - بخواند و پس از اتمام آن، حاجت خود را بخواهد، که إن شاء الله برأ ورده است.

شكل نماز همانند نماز صبح، از قرائت «حمد» و «سوره» و اذکار رکوع و سجود تشکیل شده است؛ ولی ترتیب و تفاوتها باید در زیر بیان می شود:

- در هر دورکعت، وقتی که قرائت سوره «حمد» به آیه «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمِ» رسید، نمازگزار باید این آیه را یک مرتبه تکرار نماید و پس از آن،
بقیه آیات سوره «حمد» را تمام کند و آنگاه سوره «توحید» را یک مرتبه قرائت
نماید.

- ذکر رکوع (سُبْحَانَ رَبِّي الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) را هفت مرتبه قرائت کند.
- ذکر سجود (سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ) را هم هفت مرتبه قرائت کند.
- در قنوت این کلمات را بخواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضَينِ السَّبْعِ وَمَا
فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعِرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ» که به «دعای فرج» معروف است.

۱. برگرفته از کتاب نجم الشاقب، صص ۴-۸۰-۱، با تلخیص و تلفیق نگارنده.

• وقتی که نماز تمام شد و سلام آن گفته شد، ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» را به هر تعداد که بخواهد، ولو یک مرتبه، قرائت نماید. (البته هر چه بیشتر قرائت کند، بهتر خواهد بود).

• تسبیحات معروف حضرت زهرا^ع را بخواند.

• به سجده برود و در حال سجده، یکصد مرتبه صلووات بفرستد.

• در پایان هم حاجت بخواهد، که إن شاء الله برأورده است.^۱

۳. این نماز به دستور شخص حضرت صاحب(عج) برای کسانی که مشکلی دارند، تجویز شده است. در این دستورالعمل، ضمن بیان نحوه نماز و ترتیبات آن، حضرت فرموده‌اند: «اگر حاجتمندان به همین روش عمل نمایند، خداوند به واسطه لطف و مرحمت خود بر بندگان و بر ما، خواسته آنها را برأورده خواهد کرد؛ مگر آنکه خواسته قطع رحم باشد، که مستجاب نخواهد شد.»

روش عمل به این نماز، با اندک اختلافی، همانند طریقه نماز قبلی است؛ ولی به جهت استفاده عموم و برای آنکه همگان به سادگی از آن بهره‌مند گردند، ترتیبات آن را در زیر یادآور می‌شویم:

• این نماز اختصاص به شب جمعه دارد و وقت آن هم بعد از نیمه شب است.

• شخص گرفتار، به هنگام نیمه شب، به قصد توسل به حضرت صاحب(عج) و انجام دستورالعمل آن حضرت، غسل می‌کند - چه بهتر در هنگام غسل، از همه گناهان گذشته خود توبه کند و متعهد شود که در آینده گناهی مرتکب نگردد - و پس از آن، وضو می‌سازد.

• اکنون با داشتن غسل و وضو، به نیت توسل به حضرت مهدی(عج)، با ترتیبات ذیل دورکعت نماز می‌خواند.

۱. رجوع شود به: نجم الشاقب، تألیف مرحوم حاج میرزا حسین طبرسی نوری، (قم، ۱۳۷۵ش)، ص ۲۸۵.

- در هر دورکعت، وقتی که قرائت سوره «حمد» به آیه «إِهْدِنَا الصُّرُاطَ الْمُسْتَقِيمَ» رسید، نمازگزار باید این آیه را یکصد مرتبه تکرار نماید و پس از آن، بقیه آيات سوره «حمد» را تمام کند و آنگاه سوره «توحید» را یک مرتبه قرائت نماید.
- ذکر رکوع (سُبْحَانَ رَبِّي الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) را هفت مرتبه قرائت کند.
- ذکر سجود (سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ) را هم هفت مرتبه قرائت کند.
- در قنوت این کلمات را بخواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ» که به «دعای فرج» معروف است.
- تسبيحات اربعة معروف حضرت زهرا^{علیها السلام} را بخواند.

وقتی که نماز به شکل بالا تمام شد، بلا فاصله این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَطْغَيْتُكَ فَالْمُحَمَّدَةُ لَكَ، وَإِنِّي عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ،
مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ، سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ، سُبْحَانَ
مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ، اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطْغَيْتُكَ فِي
أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيمَانُ بِكَ، لَمْ أَتَخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ أَدْعُ
لَكَ شَرِيكًا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنْتَ مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ، وَقَدْ
عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ
عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُودِيَّتِكَ وَلَكِنْ أَطْغَيْتُ هَوَاهِي
وَأَرَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي
فَبِذُنُوبِي غَيْرُ ظَالِمٌ لِي، وَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَثَرْ حَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ
كَرِيمٌ. بعد از آن، تانفس یاری می کند، یا کریم یا کریم را مکرر
بگوید. سپس بگوید: یا آمناً مِنْ كُلّ شَيْءٍ وَكُلّ شَيْءٍ مِنْكَ
خَائِفٌ خَذِرُ أَسْأَلَكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلّ شَيْءٍ وَخَوْفٌ كُلّ شَيْءٍ

مِنْكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْطِينِي أَمَانًا
لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لا
أَخَافَ وَلَا أَخْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ ثُمُرُودَ وَيَا كَافِي
مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

اکنون وقت آن است که به سجده برود و در حال سجده، ضمن تضرع به خدای سبحان و استعانت از حضرت صاحب‌الزمان، حاجت بخواهد، که إن شاء الله خدای مهربان، بالطف و کرم خود و شفاعت مولا - حضرت صاحب(عج) - حاجتش را برآورده خواهد کرد.^۱

۴. از فصل مربوط به نماز مشخص می‌شود که در متون روایی و قصص وارد، «نماز حضرت صاحب(عج)» به طرق مختلفی مطرح شده است. بر همین اساس، مرحوم آیة‌الله سید محمد تقی اصفهانی، مؤلف کتاب ارزشمند مکیال‌المکارم، در مقام جمع و عمل به همه روایات وارد، به شرح سطور آتی روش نوی را مطرح کرده و تصریح نموده‌اند که اگر این‌گونه عمل شود، هم به مجموعه روایات عمل شده و هم إن شاء الله زمینه تسریع استجابت دعا و برآورده‌شدن حاجتها فراهم می‌گردد.^۲

در این روش، شخص حاجتمند به هنگام نیمه شب جموعه به قصد توسل به حضرت صاحب(عج) «غسل» می‌کند و پس از اتمام غسل، «وضو» می‌سازد و آنگاه به نیت توسل به حضرت مهدی(عج)، با ترتیبات ذیل دورکعت نماز می‌خواند:

- در هر دورکعت نماز، وقتی که قرائت سوره «حمد» به آیه «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ» رسید، آن را یک‌صد مرتبه تکرار می‌نماید و پس از آن، بقیه آیات سوره

۱. رجوع شود به: مهج الذعوات سید ابن طاووس، (چاپ بیروت)، ص ۳۵۱.

۲. مکیال‌المکارم، ج ۲، صص ۴۱۲-۴۱۱.

- «حمد» را می خواند و آنگاه سوره «توحید» را یک بار قرائت می نماید.
- هر یک از ذکر رکوع (سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) و سجود (سُبْحَانَ رَبِّ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ) را هفت مرتبه تکرار کند.
- در قنوت این کلمات را بخواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْأَرْضَينِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا يَبْيَهُنَّ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ» که به «دعای فرج» معروف است.
- وقتی که نماز به شکل بالا تمام شد، ادعیه و تسبيحات ذیل را با ترتیب آتی قرائت نماید:

 ۱. «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمْتِتُ، وَيُمْبَتُ وَيُخْسِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
 ۲. «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ، أَنْجَرَ وَغَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعْزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمْتِتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
 ۳. قرائت تسبيح معروف حضرت زهرا^{علیها السلام}، یعنی سی و چهار مرتبه «الله اکبر»، سی و سه مرتبه «الحمد لله» و سی و سه مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ».

۴. «سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ الشَّامِعِ الْمُنِيفِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَادِعِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَالِخِ الْقَدِيرِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبَهَجَةُ وَالْجَمَالُ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثْرَ النَّمَلِ فِي الصَّفَا، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرُ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ»

٥. قرأت يقصد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد عليهما السلام .
٦. «اللَّهُمَّ إِنْ أَطْغَيْتَكَ فَالْمُحْمَدَةُ لَكَ، وَإِنْ عَصَيْتَكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ، مِنْكَ الرُّفُوحُ وَمِنْكَ الْفَرْجُ، سُبْخَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ، سُبْخَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ، الْهَمِّي إِنْ كُنْتُ عَصَيْتَكَ فَإِنِّي قَدْ أَطْغَيْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَايِإِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيمَانُ بِكَ، لَمْ أَتَخْذِلَكَ وَلَدَأَ وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ، وَقَدْ عَصَيْتَكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرَبِّيَّتِكَ وَلِكِنْ أَطْغَيْتُ هَوَاهِي وَأَزَّلَنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ فَإِنْ تُعَذِّبَنِي فَيُذَوِّبِي غَيْرُ ظَالِمٍ لِي، فَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَنَادِيدُ بَعْدَ ازْآنَ، تَانِفَسٍ يَارِي مِنْ كِنْدِ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ رَا مَكْرَرَ بَگوِيد. سِپِس بَگوِيد: يَا آمِنَا مِنْ كُلَّ شَيْءٍ وَكُلَّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذَرُ أَسْأَلُكَ بِآمِنَكَ مِنْ كُلَّ شَيْءٍ وَخَوْفٌ كُلَّ شَيْءٍ مِنْكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْطِينِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ وَلَا أَخَذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ نُفَرُودَ وَيَا كَافِي مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.
٧. اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخِفَاءَ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ وَإِلَيْكَ يَا رَبَّ الْمُشْكِنِ وَعَلَيْكَ الْمُعَوْلُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّحَاءِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الَّذِينِ أَمْرَنَا بِطَاعَتِهِمْ وَعَجَّلْ اللَّهُمَّ فَرَجَّهُمْ بِقَائِمِهِمْ وَأَظْهِرْ إِغْزَارَهُ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَيَّ يَا عَلَيَّ يَا مُحَمَّدُ، إِكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِي، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَيَّ، يَا عَلَيَّ يَا

مُحَمَّدُ أَنْصَارِيٌّ فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَىٰ يَا عَلَىٰ يَا
مُحَمَّدُ إِحْفَاظَانِيٌّ فَإِنَّكُمَا حَافِظَايَ، يَا مُولَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ
(سه بار)، الْغُوثُ، الْغُوثُ، أَدْرِكْنِي، أَدْرِكْنِي، أَدْرِكْنِي،
الْآمَانُ، الْآمَانُ، الْآمَانُ.»

اکنون هنگام استجابت دعاست. با توسل به حضرت ولی عصر (عج) آنچه از خدای خود می خواهید، بخواهید، که إن شاء الله مستجاب خواهد شد.

از طریق استغاثه

استغاثه، به معنای پناهندگی است. پناهبردن، به معنای قطع امید از همه کس و از همه چیز است. وقتی که از همه کس و همه چیز قطع امید کردید، به امام زمان تا پناه ببرید، که او بِإِذْنِ اللَّهِ «غِيَاثُ الْمُسْتَغْيَثِينَ» است.

اگر شخص دردمند باشد، می تواند درد خود را با هرزبان و بیانی مطرح سازد و حتی اگر آن را به زبان هم نیاورد، با حرکات چشم و ابرو و... قادر است گرفتاری خود را نشان دهد. از این رو می شود گفت در استغاثه و پناهندگی و عرض حاجت، نیازی به واژه خاصی نیست؛ ولی به پیروی از سالکان راه و پویندگان طریق دوست، شایسته است شخص دردمند با ملاحظه زمانهای اختصاصی حضرت صاحب الأمر (عج) و حضور در یکی از مکانهای مقدس، با استفاده از جملات ذیل، عرض حاجت نماید، که إن شاء الله به استجابت قرین خواهد شد:

۱. يَا مُولَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَنَا مُسْتَغْيَثٌ بِكَ.
۲. يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَغْثِنِي يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَذْرِكْنِي.
۳. يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَذْرِكْنِي فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودِي.
۴. يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَىٰ يَا فَاطِمَةُ وَيَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَذْرِكْنِي و لَا تُهْلِكْنِي.

٥. المستغاث بـك يا صاحب الزمان.
٦. يا موعود المنتظر أنظر إلى المحترس.
٧. يا أبا القاسم أغثني يا أبا صالح المهدى أذرِكُنِي
أذرِكُنِي ولا تدعني فإنِّي ذليل عاجز.^١
٨. «اللَّهُمَّ عَظُمُ الْبَلَاءُ وَبَرِّ الخَفَاءُ وَانْقَطِعُ الرَّجَاءُ
وَانْكَشِفُ الغِطَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنْعَتِ السَّمَاءُ وَإِلَيْكَ يَا
رَبَّ الْمُشْتَكِنِ وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَوْلَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا
طَاعَتُهُمْ فَعَرَفْتُنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتُهُمْ فَرَّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجَأْ عَاجِلاً
قُرْبًا كَلْمَعِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلَى يَا عَلَى يَا
مُحَمَّدُ إِكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَائِي، وَانْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَائِي، يَا
مَوْلَائِي يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَذْرِكُنِي أَذْرِكُنِي
أَذْرِكُنِي». ^٢

الف) آداب و شرایط استغاثه

- شایسته است که قبل از استغاثه، امور آتی را مد نظر قرار دهید:
- اول اینکه امام شما را می بیند و حرفهایتان را می شنود.
 - دوم اینکه امام پادن الله بر هر امری قدرت دارد.
 - سوم اینکه اگر آن وجود مقدس نباشد، نه عالم برقرار است و نه فیض و رحمتی نازل می شود.
 - چهارم اینکه عطوفت و مهربانی امام عصر به شیعیان خود، بیش از مهربانی پدر به فرزندان خود است.

١. رجوع شود به: فوز اکبر در توسولات به امام منظر، صص ٦٢٦١.

٢. رجوع شود به: نجم الثاقب، مرحوم طبری نوری، (انتشارات مسجد جمکران قم)، ص ٢٦٣.

گذشته از موارد یادشده، توجه داشته باشد که اگر انتظار دارید امام خواسته هایتان را انجام دهد، او هم از شما انتظاراتی دارد:

• انتظار اینکه از گناهی که کرده‌اید، توبه کنید.

• مصمم باشید در آینده گناه نکنید.

• واجبات خدا را انجام دهید.

• اگر به کسی ظلم کرده‌اید و یا حقی از کسی ضایع نموده‌اید، آن را جبران کنید.

حال با شناختی که از امام عصر و انتظارات آن وجود مقدس یافته‌اید، همانند

عبد ذلیل، در مقابل مولای مقتدر مهربان استغاثه کنید، که إن شاء الله خواسته شما انجام خواهد شد.

ب) وقت و عدد استغاثه

اکنون این سؤال مطرح می‌شود که آیا استغاثه وقت خاص و عدد مخصوصی دارد یا خیر. در توسل و عرض حاجت، عمده توجه به حضرت حجت و تضرع و عجز و لابه به آن وجود مقدس است که با دلشکستگی همراه است. ولی رهروان سالک براین باورند که وقت و عدد و مکان، تأثیر شگرفی در استجابت دعا دارد. از این رو، دستور داده‌اند با ملاحظه زمان و مکان، به صورت یکی از اعداد ذیل استغاثه شود:

۱. ۵۵

۲. چهل

۳. هفتاد

۴. صد.

از طریق عهد و پیمان

امام صادق و امام باقر علیهم السلام فرموده‌اند: «درجه محبت و نظر مرحمت امام را به

خودتان، از آن درجه و محبت و توجه و یادآوری‌ای که شما به ایشان داشته باشید، استنباط کنید.» بهترین الگو همین است که درون خود را به دقت وارسی کنید و ببینید چه مقدار به حجت خدا علاقه دارد و در پیروی از منویات وی، تا کجا استقامت خواهد داشت. اگر این کنکاش درونی را همچنان ادامه دهید و راز درونی خود را کشف کنید و از زوایای آن آگاهی کامل یابید، می‌توانید با امام زمان (عج) «پیمان» بیندید. پیمان اینکه برای همیشه او را امام واجب‌الإطاعه بشناسید، هیچ‌گاه از او امرش سرپیچی نکنید، و همیشه و در همه حال یاری و نصرتش نمایید.

۱. معصومین علیهم السلام «دعای عهد» را به همین منظور انشاء فرموده‌اند. شما می‌توانید همیشه صبح‌هنگام با قرائت آن، با امام زمان (عج) پیمان بیندید و از این طریق به خواسته‌ها و حوایج خود نیز نایل گردید. اکنون متن آن را با هم می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلِ التُّورَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالرِّزْبُورِ وَرَبَّ الظُّلُّ وَ
الْحَرُورِ وَمُنْزِلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ
وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَسْنَى يَا قَيُومُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي أَشْرَقْتَ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
يَضْلِعُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا بَعْدَ
كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا حِينَ لَا حَيٍّ يَا مُحْبِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ
يَا حَيٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ بَلْغُ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَ
الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ
جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَسَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا
سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرَّهَا وَ بَحْرِهَا وَ غَنَّى وَ عَنْ وَالْدَّيْ وَ وَلَدَيْ وَ

إِخْوَانِي مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةُ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِذَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَخْضَاهُ
 عِلْمُهُ وَ أَخْطَطَ بِهِ كِتَابَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَجَدَدُ لَهُ فِي صَبِيبَةِ يَوْمِي
 هَذَا وَ مَا عَشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنْقِي لَا
 أَحُولُ عَنْهَا وَ لَا أَزُولُ أَبَدًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ
 وَ الْذَّابِينَ عَنْهُ وَ الْمُسْنَارِ عَيْنَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَ الْمُفْتَثِلِينَ
 لِأَوْامِرِهِ وَ نَوَاهِيهِ وَ الْمَحَامِينَ عَنْهُ وَ السَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ
 وَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ، اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي
 جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادَكَ حَتَّمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَزِرًا
 كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي مُجَرَّدًا قَنَاتِي مُلَبِّيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِيِ
 فِي الْخَاضِرِ وَ الْبَادِيِ، اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ الْغُرَّةَ
 الْحَمِيدَةَ وَ الْكُحْلُ نَاظِرِي بِنَظَرِهِ مِنِي إِلَيْهِ وَ عَجَلْ فَرَجَهُ وَ سَهَّلَ
 مَخْرَجَهُ وَ أَوْسَعَ مَنْهَاجَهُ وَ اسْلَكْ بِي مَحْجَّتَهُ وَ انْفَذْ أَمْرَهُ وَ اشْدُدْ
 أَزْرَهُ وَ قَوْ ظَهْرَهُ وَ اغْمُرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ احْبِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ
 قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبْتَ
 أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرْ اللَّهُمَّ لَنَا وَ لِيَكَ وَ ابْنَ بَنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسْتَمِئِ
 بِاسْمِ رَسُولِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ حَتَّى لَا
 يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرَقَهُ وَ يُحَقَّ الْحَقُّ وَ يُحَقِّقَهُ وَ اجْعَلْهُ
 اللَّهُمَّ مَفْزَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا
 غَيْرَكَ وَ مُجَدِّدًا لِمَا عُطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشَيْدًا لِمَا وَرَدَ
 مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ سُنْنَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ
 اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَمَسَتْهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِلِينَ، اللَّهُمَّ وَسْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا
 صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمْ
 إِسْكَانَنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ اكْثِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ
 بِخُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ

نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

سپس سه مرتبه دست بر ران راست خود می‌زنید و در هر مرتبه

می‌گوئید: الْعَجْلُ الْعَجْلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ.^۱

۲. دعای دومی هم از امام باقر علیه السلام نقل شده است. این دعا، علاوه بر اینکه تجدید عهد با امام زمان (عج) را در بر دارد، پیمان با بقیه معصومین هم محسوب می‌شود. پس اگر می‌خواهید با همه معصومین پیمان بیندید دعای ذیل راقرائت کنید، که إن شاء الله به مراد خود نیز نایل خواهید شد:

«اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْأَلِهَ يَا وَاحِدُ، يَا أَحَدُ، يَا أَخِرَ الْآخِرِينَ، يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ، يَا عَلِيًّا يَا عَظِيمُ، أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلوٍّ هَذَا يَا سَيِّدِي عَهْدِي وَأَنْتَ مُتْحِزٌ وَغَدِي فَصِيلٌ يَا مَوْلَايَ عَهْدِي، وَأَنْجِزْ وَغَدِي أَمْتَنْ بِكَ وَأَسْتَلْكَ بِحِجَابِكَ الْعَرِبيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعَجمِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعِبْرَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ السَّرِيَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الرُّومِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْهِنْدِيِّ وَ أَثْبَتْ مَغْرِفَتَكَ بِالْعِنَاءِيَّةِ الْأُولَى، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، وَأَتَقْرَبُ إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ الْمُنْذِرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ بِعَلَيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْهَادِي وَ بِالْحَسَنِ السَّيِّدِ وَ بِالْحُسَنِ الشَّهِيدِ سِبْطَنِي نَسِيِّكَ، وَ بِفَاطِمَةِ الْبَتُولِ، وَ بِعَلَيِّ بْنِ الْحُسَنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ذِي الثَّقَنَاتِ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلَيِّ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِكَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الَّذِي صَدَقَ بِمِيثَاقَكَ وَ مِيعَادِكَ، وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْحَضُورِ الْقَائِمِ بِعَهْدِكَ، وَ بِعَلَيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الْرَّاضِي بِحُكْمِكَ، وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلَيِّ الْجِبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرْتَضِي فِي الْمُؤْمِنِينَ، وَ بِعَلَيِّ بْنِ مُحَمَّدِ

الْأَمِينِ الْمُؤْتَمِنِ هَادِي الْمُسْتَرْ شِدِينَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلَى الطَّاهِرِ
 الرَّزْكَى حَرَانَةِ الْوَصَيْنَ، وَ اتَّقَرَّبَ إِلَيْكَ بِالْإِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ
 الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدَى إِمامِنَا وَ أَبِنِ إِمامِنَا صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 يَا مَنْ جَلَ فَعَظُمَ وَ هُوَ أَهْلُ ذِلِكَ فَعْفَنِي وَ رَحْمَ يَا مَنْ قَدَرَ فَلَطْفَ
 أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفِي وَ مَا قَصَرَ عَنْهُ أَمْلِي مِنْ تَوْحِيدِكَ وَ كُنْهِ
 مَغْرِفَتِكَ وَ أَتَوْجَهُ إِلَيْكَ بِالْتَّسْمِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
 الْكُبْرَى، الَّتِي قَصَرَ عَنْهَا مَنْ أَذْبَرَ وَ تَوَلَّى وَ أَمْنَثَ بِحِجَابِكَ
 الْأَعْظَمِ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الْعُلْيَا الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلَاءِ
 وَ أَخْلَقْتَ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَى أَمْنَثَ بِالسَّابِقِينَ وَ الصَّدِيقِينَ
 وَ أَضْحَابَ الْيَمِينِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلاً صَالِحاً
 وَ أَخْرَ سَيِّئًا أَلَا تَوَلَّنِي غَيْرَهُمْ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ غَدَأً إِذَا
 قَدَّمْتَ الرَّضَا بِفَصْلِ الْقَضَاءِ أَمْنَثَ بِسِرَّهُمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ
 خَوَاتِيمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّكَ تَخْتِمُ عَلَيْهَا إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ أَتَحْفَنِي
 بِالْإِقْرَارِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ، وَ حَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ، وَ خَلَصَنِي مِنِ
 الشَّكِّ وَ السَّعْمَى، رَضِيتُ بِكَ رَبِّا وَ بِالْأَصْفَيَاءِ حُجَّاجًا وَ
 بِالْمَحْجُوبِينَ أَنْبِيَاءَ وَ بِالرُّسُلِ أَدِلَاءَ وَ بِالْمُتَّقِينَ أُمَرَاءَ وَ سَامِعاً
 لَكَ مُطِيعًا».^۱

از طریق نامه

همچنان که به دوست خود نامه می نویسید و خوشیها و گرفتاریهای خود را شرح می دهید، می توانید به امام زمان (عج) هم نامه بنویسید و از گرفتاریهای خود پرده بردارید و از آن بزرگوار بخواهید مشکلتان را حل نماید.

متن نامهای که به امام زمان (عج) نوشته می شود، به شرح زیر است:

۱. رجوع شود به: مهیج الدّعوّات، سید بن طاووس، (چاپ بیروت)، ص ۳۲۵.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبْتُ يَا مَوْلَائِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
مُسْتَغْفِيَاً، وَشَكَوْتُ مَا نَزَّلَ بِي مُسْتَجِيراً بِاللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، ثُمَّ بِكَ
مِنْ أَمْرٍ قَدْ دَهْمَنَتِي، وَأَشْغَلَ قَلْبِي، وَأَطَالَ فِكْرِي، وَسَلَبَنِي
بَعْضَ لَبَّيِ، وَغَيْرَ خَطِيرٍ نِعْمَةُ اللَّهِ عِنْدِي، أَسْلَمَنِي عِنْدَ تَخَيَّلِ
وَرُودِهِ الْخَلِيلُ، وَتَبَرَّءَ مِنِّي عِنْدَ تَرَائِي إِقْبَالِهِ إِلَى الْحَمِيمِ، وَ
عَجَزَتْ عَنْ دِفَاعِهِ حِيلَتِي وَخَانَتِي فِي تَحْمِلِهِ صَبْرِي وَقُوَّتِي،
فَلَّجَاتُ فِيهِ إِلَيْكَ، وَتَوَكَّلْتُ فِي الْمَسْئَلَةِ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاءُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكَ
فِي دِفَاعِهِ عَنِّي عِلْمًا بِمَكَانِكَ مِنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلِي التَّدْبِيرِ وَ
مَالِكِ الْأُمُورِ، وَاثِقًا بِكَ فِي الْمُسَارَعَةِ فِي الشَّفَاعَةِ إِلَيْهِ، جَلَّ
ثَنَاءُهُ فِي أَمْرِي مُتَبَيَّنًا لِإِجَابَتِهِ تَبَارِكَ وَتَعَالَى إِيَّاكَ بِإِعْطَاءِ
سُؤْلِي، وَأَنْتَ يَا مَوْلَائِي جَدِيرٌ بِتَحْقيقِ ظَنِّي، وَتَضْدِيقِ أَمْلِي
فِي أَمْرِي، در اینجا حاجت خود را بنویسید فيما لا طاقة لي
بِحَمْلِهِ وَلَا صَبْرٍ لِي عَلَيْهِ، وَإِنْ كُنْتُ مُسْتَحْقَّا لَهُ وَلَا ضُعَافِهِ
يُقْبِحُ أَفْعَالِي، وَتَقْرِيبِي فِي الْوَاجِبَاتِ، الَّتِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَأَغْثَنَتِي
يَا مَوْلَائِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ عِنْدَ الْلَّهْفِ، وَقَدْمُ الْمَسْئَلَةِ اللَّهُ
عَزَّوَجَلَّ فِي أَمْرِي قَبْلَ حُلُولِ التَّلْفِ، وَشَمَائِلِ الْأَعْدَاءِ، فِيكَ
بُسِطَتِ النِّعْمَةُ عَلَيَّ وَاسْتَأْتَ اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ لِي نَصْرًا عَزِيزًا، وَ
فَتَحَأْقَرِيبًا فِيهِ بُلُوغُ الْأَمَالِ وَخَيْرُ الْمَبَادِيِّ، وَخَوَاتِيمِ الْأَعْمَالِ،
وَالْأَمْنُ مِنَ الْمَخَاوِفِ كُلُّهَا فِي كُلِّ حَالٍ، إِنَّهُ جَلَّ ثَنَاءُهُ لِمَا يَشَاءُ
فَعَالُ، وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فِي الْمُبَدِّعِ وَالْمَفَالِ».»

پس از نوشتن نامه، می‌توانید به دو صورت عمل کنید:
اول آنکه در صورت امکان، نامه را به یکی از قبور ائمه علیهم السلام بیندازید.
إن شاء الله مشكلتان حل خواهد شد.

دوم اینکه نامه رادر پاکتی درسته بگذارید و مهر و موم کنید. پس خاک پاکی را گل بسازید و نامه رادر درون گل قرار داده، آن رادر نهر آب، چاه عمیق یا برکه آبی بیندازید، که *إن شاء الله به امام زمان (عج)* می‌رسد و مشکلتان حل می‌شود. اگر خواستید به روش دوم عمل کنید، هنگام انداختن نامه به آب، یکی از نواب خاص حضرت را مخاطب قرار دهید، که اثر بهتر و سریع‌تری خواهد داشت.

اسامی نواب خاص حضرت مهدی (عج) که چهار نفرند، چنین است:

۱. عثمان بن سعید العمروی

۲. محمد بن عثمان

۳. حسین بن روح

۴. علی بن محمد السُّمْرَی.

متن عبارتی که هنگام انداختن نامه به چاه، نهر یا برکه آب خطاب به یکی از نواب قرائت می‌شود، به شرح ذیل است:

«سَلَامٌ عَلَيْكَ أَشْهُدُ أَنَّ وَفَاتَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ أَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ اللَّهِ مَرْزُوقٌ، وَ قَدْ خَاطَبْتُكَ فِي حَيَاتِكَ الَّتِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَلَّ وَ عَزَّ، وَ هَذِهِ رُقْعَتِي وَ حَاجَتِي إِلَى مَوْلَانَاطِبِلَةٍ فَسَلَّمَهَا إِلَيْهِ وَ أَنْتَ الشَّفَعَةُ الْأَمِينُ.»^۱

یادآوری اول: سالکان راه تذکر داده‌اند که زمانی به این نوع توسل عمل می‌شود که سختی مانند تیغ و شمشیری بر گلو نشسته باشد.

یادآوری دوم: برای این توسل، عدد مخصوصی مطرح نشده است ولی سالکان طریق توصیه کرده‌اند که اولاً این توسل در روزهای پنجشنبه و دوشنبه انجام شود؛ ثانیاً اگر در مرتبه اول اثری ظاهر نشد، چهار مرتبه - به عدد چهار نایب

خاص - عریضه نوشته شود؛ ثالثاً اگر باز اثری ظاهر نشد، به مدت چهل روز این عمل تکرار شود که إن شاء الله بی ثمر نخواهد بود؛ رابعاً هنگام عمل سعی کند کسی وی را مشاهده نکند.

از طریق نذر

از دیگر طرق توسل به حضرت صاحب(عج) «نذر کردن» است. «نذر»، در واقع نوعی تعهد شرعی برای انجام دادن کار مشروع و خیر است، به گونه‌ای که شخص خود را شرعاً ملزم بداند چنان‌که خواسته‌اش محقق شدو یا گرفتاری‌اش بر طرف گردید، تعهدش را انجام دهد.

شرعآً عمل به این گونه تعهد واجب و الزام‌آور است. این گونه نذر به صورت ذیل انجام می‌شود:

۱. هنگام پیش آمدن حاجت و یا گرفتار شدن در کار سخت، نذر کند که اگر خداوند خواسته‌اش را محقق نماید و یا گرفتاری‌اش را بر طرف کند، یکی از کارهای ذیل را برای سلامتی امام عصر انجام دهد:

- چند روز روزه بگیرد (روز را مشخص کند).

- قرآن ختم کند.

- قربانی کند.

- به زیارت یکی از مشاهد مشرفه مشترف گردد (معین نماید مثلًاً زیارت حضرت رضا و یا کربلای معلّا).

- مبلغ معینی را به سادات یا صالحین، یا مضطربین شیعه پرداخت کند، یا اینکه جهت تعزیه امام حسین علیه السلام خرج کند.

- بهتر است مبلغ به عدد چهارده باشد؛ مثلًاً چهارده هزار تومان یا چهارده یکصد هزار تومان یا چهارده سکه بهار آزادی و...

۲. هنگام پیش آمدن حاجت و یا گرفتار شدن در کار سخت، انسان نذر کند که اگر خداوند خواسته اش را محقق نماید و یا گرفتاری اش را بطرف کند، جهت رفع غم و حزن و **اللَّهُمَّ ازْ قَلْبِ مَقْدَسِ امَامِ زَمَانٍ** (عج)، یکی از کارهای ذیل را انجام دهد:

- چند روز روزه بگیرد (روز را مشخص نماید).
- قرآن ختم کند.
- قربانی کند.
- به زیارت یکی از مشاهد مشرفه مشرف گردد (معین نماید، مثل زیارت امام رضا یا...).

• چند روز مجلس عزا برای یکی از معصومین تشکیل دهد (معین نماید، مثل حضرت امام حسین، حضرت زهرا و...).

• مبلغ معینی را به سادات یا صالحین، یا مضطربین شیعه پرداخت کند. در این گونه موارد، بهتر است مبلغ را به عدد چهارده معین کند؛ مثل چهارده هزار تومان، چهارده یکصد هزار تومان یا چهارده سکه بهار آزادی.^۱

یادآوری: حضرت بقیة الله (عج) همیشه و در همه حال در کنف حضرت حق قرار دارند و هیچ گونه نیازی به امثال من و شماندارند که با نذر ما مشکلاتشان حل گردد و یا سلامتی شان تضمین شود. این گونه نذرها جهت اظهار ارادت به آن ساحت مقدس است و نفع آن نیز به خودمان خواهد رسید؛ مثل نمازی که می خوانیم و خمسی که می پردازیم و... پس به خاطر داشته باشیم نتیجه همگی این اعمال عاید خود ما خواهد شد، و گرنم خداوند سبحان به نماز و خمس و... نیازی ندارد.

۱. رجوع شود به: فوز اکبر در توصلات به امام منظر، صص ۷۸-۸۰.

از طریق هدیه

ما برای کسی که دوستش داریم، هدیه می‌بریم و سعی می‌کنیم که آن هدیه را به تناسب شخص او انتخاب کنیم. برای معصومین هم می‌شود هدیه فرستاد. هدیه معصومین - صلوٰة اللہ علیٰہم أجمعین - «عمل صالح» است؛ چون عمل صالح موجب رضایت خداوند است و معصومین هم از تحصیل رضایت خداوند خشنود می‌شوند.

براین اساس، یکی از دیگر راههای توسّل به حضرت صاحب(عج)، آن است که برای حضرت «عمل صالح» هدیه کنیم. برای مثال:

- به مَكَه مُشرِف شوید و ثواب آن را برای حضرت هدیه کنید.

- به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مُشرِف شوید و ثواب آن را برای حضرت هدیه کنید.

- مجلس عزای امام حسین علیه السلام تشکیل بدھید و ثواب آن را به آن وجود مقدس هدیه نمایید.

- به زیارت امام رضا بروید و ثواب زیارتتان را برای حضرت صاحب قرار دهید.

- چند رکعت نماز بخوانید و ثوابش را برای حضرت هدیه کنید.

و صدها عمل صالحی که پس از انجام آنها می‌توانید ثوابشان را به مولای خود - حضرت صاحب - (عج) تقدیم کنید.

مرحوم شیخ طوسی یکی از اعمال نفیسه را توسّل به حضرات معصومین از طریق هدیه کردن نماز معرفی می‌کنند و شرح آن را به طریق ذیل بیان می‌فرمایند. طبق این روش، در ضمن دو هفته، توسّل به همهٔ معصومین علیهم السلام و حضرت حجت(عج) محقق می‌شود. این عمل از روز جمعه شروع می‌شود و به مدت دو هفته به شکل ذیل پایان می‌پذیرد:

هفتة اول

جمعه: هشت رکعت نماز می خواند؛ چهار رکعت را به حضرت رسول ﷺ هدیه می کند و چهار رکعت را به حضرت زهرا علیها السلام

شنبه: چهار رکعت برای امیر المؤمنین علیها السلام

یکشنبه: چهار رکعت برای حضرت امام مجتبی علیها السلام

دوشنبه: چهار رکعت برای سید الشهداء امام حسین علیها السلام

سه شنبه: چهار رکعت برای حضرت سجاد زین العابدین علیها السلام

چهارشنبه: چهار رکعت برای امام باقر علیها السلام

پنجشنبه: چهار رکعت برای امام صادق علیها السلام

هفتة دوم

جمعه: هشت رکعت، چهار رکعت برای حضرت رسول خدا علیها السلام و چهار رکعت برای حضرت زهرا علیها السلام

شنبه: چهار رکعت برای حضرت امام موسی کاظم علیها السلام

یکشنبه: چهار رکعت برای حضرت امام موسی الرضا علیها السلام

دوشنبه: چهار رکعت برای حضرت امام جواد الائمه علیها السلام

سه شنبه: چهار رکعت برای حضرت امام هادی علیها السلام

چهارشنبه: چهار رکعت برای حضرت امام حسن عسکری علیها السلام

پنجشنبه: چهار رکعت برای حضرت حجت (عج)

یادآوری:

۱. این نمازها مانند نماز صبح دو رکعتی است. پس نمازگزار باید هشت رکعت را چهار تا دورکعتی بخواند و چهار رکعت را باید دو تا دورکعتی بخواند.
۲. بهتر است تسبیحات رکوع و سجود سه مرتبه گفته شود و پس از آن بگوید:

«وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ.»

۳. بعد از هر دور کوت بگوید:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَعْوَدُ السَّلَامُ حَتَّى

رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامُ.»

سپس بگوید: خدا، این نماز را هدیه می‌کنم به حضرت... (اسم ببرد) آنگاه

بگوید:

صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلَّغُهُ إِيَّاهَا وَأَغْطِنْي أَفْضَلَ أَمْلَى وَ

رَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ.»

آنگاه دعا کند هر چه را که خواست.^۱

۴. ثواب همه نمازهای واجب را هم می‌شود به معصومین: هدیه کرد، و با این

هدیه، نه تنها چیزی از انسان کم نمی‌شود بلکه به ثواب مضاعف نیز نایل

می‌گردد.

از طریق بذل مال

اگر کسی در جهت حفظ و سلامتی خانواده خود از بذل مال دریغ نکند، در عرف

جامعه، انسانی فداکار و خانواده دوست توصیف می‌شود. چنانچه این حرکت در

جهت حفظ و نگهداری با شخصیت‌ترین، محبوب‌ترین و مفید‌ترین عضو خانواده

انجام شود، قداست و حرمت بالاتری خواهد داشت.

در بینش پیروان ولایت، هیچ انسانی محبوب‌تر، عزیز‌تر، با شخصیت‌تر،

گران‌مایه‌تر، مفید‌تر، دوست‌داشت‌تر و... از ولی مطلق، حضرت حجۃ ابن‌الحسن

العسکری - صلوٰۃ اللہ علیہ - نیست. بر همین اساس، اگر ثروتمندی، مخلصانه و در

۱. نجم الثاقب، صص ۴۵۸-۴۵۹ و مصباح المتهجد شیخ طوسی، (چاپ اول بیروت)، ص ۳۲۲.

جهت حفظ سلامتی آن عزیز مطلق، مال خرج کند، از دیدگاه عاشقان امام و پیروان ولایت، عاشق مخلص معرفی خواهد شد. الحمد لله امروزه در جامعه اسلامی، نمونه این گونه افراد فراوان یافت می شود. در این مقال در صدد معرفی و یابیان مشخصه های این گونه افراد نیستیم؛ بلکه می خواهیم از تأثیر این حرکت در استجابت توسل سخن بگوییم.

در لسان ائمه معصومین علیهم السلام بذل مال، از مصادیق «صله» محسوب می شود. همچنان که مؤمن وظیفه دارد به عنوان «صلة رحم» بخشی از اموال خود را در جهت دلジョیی از اقوام و فامیل خرج نماید، تکلیف دارد در جهت رضایت آل محمد علیهم السلام نیز از بذل مال دریغ ننماید. امام صادق علیهم السلام در همین زمینه می فرمایند:

«صله نمودن به آل محمد علیهم السلام را از مالهایتان ترک نکنید. هر کس غنی است، بر حسب غنای خود، هر کس فقیر است، به قدر فقر خود، هر کس بخواهد که خداوند مهمترین حوایج او را روا کند، پس باید آل محمد - صلوٰة الله علیہم أجمعین - را صله نماید.»^۱

با تصریحی که در این روایت به عمل آمده، مشخص می گردد که بذل مال در جهت آل محمد علیهم السلام در برابرده شدن حاجت و دفع گرفتاریها نقش تعیین کننده دارد. همچنان که عبارت «هر کس بخواهد که خداوند مهمترین حوایج او را روا کند» به روشنی نشان می دهد، این بذل نه برای آن است که امام زمان (عج) محتاج آن هستند و یا اینکه در زندگی آن وجود مقدس تأثیری دارد؛ بلکه به جهت تأثیری است که در زندگی دنیا بی و آخرتی ما ایفا می کند.

از این رو، اگر ما می خواهیم گناهانمان بخشوده شود، قلبها بیمان پاک گردد، روزیها بیمان توسعه یابد، حوایجمان برآورده شود و گرفتاریها بیمان دفع و

اندک گردد، یکی از راههای پیش رویمان این است که از بذل مال در جهت آل محمد علیهم السلام دریغ نکنیم.

اکنون این سؤال مطرح می‌شود که صرف مال در جهت آل محمد چگونه است واز چه راههایی می‌توان با بذل مال رضایت آل محمد و از همه مهم‌تر، رضایت امام زمان را تحصیل کرد. برای تحصیل رضایت امام زمان (عج) از طریق بذل مال، راههای مختلفی وجود دارد که در پی به ذکر برخی از آنها بسته می‌کنیم:

۱. تشکیل مجلس عزا برای امام حسین علیه السلام و صرف مال برای برپایی این گونه مجالس، از موجبات تحصیل رضایت امام زمان (عج) است و قطعاً آن وجود مقدس با تشکیل مجلس عزا ابا عبد الله علیه السلام و صرف مال در جهت آن موافقت دارند و تشکیل دهندگان را مورد لطف و مرحمت قرار می‌دهند. بدیهی است چنانچه در این گونه مجالس با یادآوری امام زمان (عج)، برای فرج آن بزرگوار نیز دعا شود، نور علی نور بوده، تشکیل دهندگان و دعاکنندگان از مراحم مضاعف امام عصر (عج) بهره‌مند خواهند شد.

۲. تألیف، چاپ و نشر کتاب در جهت ترویج آل محمد هم از موجبات تحصیل رضایت امام زمان (عج) است. اگر شخصی در راه رسیدن به مقاصد مذکور، خالصانه و با نیت تحصیل رضایت امام عصر (عج) مبالغی هزینه کند، امام ناظر و شاهد احسانش را بی‌پاداش نخواهد گذاشت.

۳. همان گونه که تشکیل مجلس عزا برای امام حسین علیه السلام باعث خشنودی امام عصر (عج) است، زیارت آن بزرگوار نیز مطلوب و مرتضی آن وجود مقدس است. بر همین اساس، اگر شخصی به لحاظ آنکه دعا در حائر حسینی مستجاب است، به قصد دعا برای فرج امام زمان (عج) در آن مکان مقدس، به کربلا مسافت کند و در حائر حسینی برای فرج مولا امام عصر (عج) دعا کند، رضایت امام زمان (عج) را تحصیل کرده و اگر این عمل خالصانه انجام شود، قطعاً مخارجی که

در این راه نموده، در راه احسان به آل محمد علیهم السلام محسوب خواهد شد.

۴. امام زمان (عج) به لحاظ توجه و عنایت ویژه‌ای که به دوستان و شیعیان خود دارند، از خوشحالی آنان خوشحال و از گرفتاری و اندوه آنان رنجور می‌شوند. بر همین اساس، آن حضرت از بروز اختلاف، دشمنی و تشتت میان شیعیانشان که موجب برهم خوردن آسایش، امنیت و رفاه آنان می‌گردد، به شدت رنجور می‌شوند، و اگر شخصی در جهت رفع اختلاف و دشمنی و برای برقراری الفت و دوستی میان شیعیان تلاش کند و در این راه از بذل مال دریغ نورزد، رضایت امام زمان (عج) را تحصیل کرده و از ثمرات آن نیز بهره‌مند خواهد شد.

۵. بود و نبود همه انسانها به وجود مقدس امام عصر (عج) بستگی دارد. در کره خاکی، تنها واسطه فیض الهی، در وجود آن امام همام خلاصه شده است. اگر آن وجود مقدس نباشد، زمین حیات انسانها را تحمل نمی‌کند و همه را یکجا نابود می‌سازد. اگر زمین و زمان انسانهای گناهکار را تحمل می‌کند و بار سنگین زندگی گناه‌الودشان را به دوش می‌کشد، به ملاحظه وجود مقدس آن بزرگوار است، که به تنها بی‌هستی را معنادار کرده و غایت آن را تحقیق بخشیده‌اند و خدا هم از سر لطف، بندگی یکی را، با میلیاردها ناسپاسی و نافرمانی دیگران قبول فرموده است. وقتی که عظمت یک انسان در این حد دارای ارزش باشد، جا دارد که هر کس هر آنچه در توان دارد، برای سلامتی اش نثار کند و سلامتی آن وجود مقدس را بر سلامتی خود ترجیح دهد. چه خوب است مانیز برای ابراز محبت و علاقه‌مندی خودمان گه گاه برای سلامتی آن وجود مقدس صدقه دهیم و از این طریق نشان دهیم که او را ولی خود می‌دانیم و سلامتی اش را بر سلامتی خود ترجیح می‌دهیم. باشد که او با کرم خود قبولمان فرموده و در رسیدن به اهداف مادی و معنوی یاری مان نماید. صدقه دادن، بسته به امکانات و شرایط

صدقه دهنده است. هم با پرداخت پول به فقرا تحقّق می‌یابد، هم با ذبح گوسفند و تقسیم آن بین فقرا عملی می‌شود، و هم با دعوت از فقرا و صلحاء و اطعام آنان صورت می‌پذیرد.

۶. مهم‌تر و مؤثّرتر از همه موارد گذشته، موردی است که با تشکیل مجلس عزای امام حسین و دعوت از فقرا و صلحاء و ذبح و قربانی و اطعام مدعوین همراه است. در چنین مجلسی، ضمن روضه‌خوانی و گریه و ندبه برای مظلومیت امام حسین علیه السلام، جهت سلامتی و فرج آقا امام زمان علیه السلام دعا می‌شود و دعوت‌کننده، شخصاً در دعا برای امام زمان (عج) مدعوین را همراهی می‌نماید. از این نوع توسل، آثار غریبی در کشف مهمات به ظهور رسیده است.^۱

۱. رجوع شود به: فوز اکبر در توصلات به امام منظر، تألیف مرحوم آیة‌الله میرزا محمد باقر فقیه ایمانی، (انتشارات حضرت موصومه علیه السلام)، صص ۱۶۶-۱۵۸.

از همین قلم منتشر شده است:

۱. دستاویزهای سیاسی در مسائل اسلامی
۲. گامی در مسیر شناخت (ج ۱)
۳. حجابهای معرفت، ج ۲ (تهران: اسوه، ۱۳۷۷)
۴. فلسفه تاریخ
۵. موازین قضایی از دیدگاه امام خمینی (ره) (ج ۱)
۶. حدود الهی (ج ۱)
۷. حدود الهی (ج ۲)
۸. آیین کشورداری از دیدگاه امام علی طیب اللہ تعالیٰ رحمۃ الرحمٰن
۹. فرهنگ دادرسی
۱۰. جرمها و مجازاتها (عنوانی و اعمالی که در قوانین ایران برای آنها مجازات تعیین شده است)
۱۱. تجربه‌های سالکان